

ζητώντας την ουσία, μέσα από την έρευνα και τη μυθοπλασία: Μετά τις ιστορικές γνωστές περιπτώσεις των **του Σωτήρη Ζήκου**

ου και Κουροσάουα, του Όσιμα αλλή κι εκείνης της εκπληκτικά ανεξάντλητης φλέβας χρυσού που μας αποκάλυψε το προπέρσινο
δρομικό αφιέρωμα στον Κένζι Μιζογκούτσι, η ρετροσπεκτίβα στο σύνολο του έργου του Σοχέι Ιμαμούρα έρχεται να μας γνωρίσει μια
μα άγνωστη πτυχή πρωτότυπης δημιουργίας, όχι μόνο του ιαπωνικού αλλή και του παγκόσμιου κινηματογράφου. Πρόκειται για μια
τύπη περίπτωση δημιουργού: σκηνοθέτη-σεναριογράφου-ντοκιμαντερίστα-μυθοπλάστη-παραγωγού σε κάποιες περιπτώσεις και
ηθοποιού-σχολιαστικό ερευνητή των θεμάτων του, με θεατρική εμπειρία και
λογοτεχνική παιδεία. Με μια απόλυτη, αντι-διανοούμενη, προσήλωση αναζήτησης
σε «ότι έχει σχέση με το λαό, ότι είναι λαϊκό, ότι είναι βαθιά αγκιστρωμένο στη λαϊκή
ψυχή». Με ένα πάθος εθνολόγου για την πιο πρωτόγονη κάθε φορά πλευρά των
ανθρώπινων πραγμάτων, που το τροφοδοτούσε πάντα μια αγάπη για «μια αισθητική
της παρακμής, όπως αυτή που συναντάμε στις παραδοσιακές τέχνες του Καμπούκι,
στην τέχνη του τσαγιού, των θουλουδιών ή ακόμα και των πολεμικών τεχνών», όπως
έχει πει ο ίδιος. Έναν δημιουργό που, αν και υπήρξε σύγχρονος του Όσιμα και έκανε
την πρώτη του ταινία το 1958, μάθαμε το όνομά του με την *Μπαλάντα του Ναραγιάμα*
(Χρυσός Φοίνικας το 1983), ξαναείδαμε ταινία του, τη *Μαύρη βροχή*, το 1989 και
μετά τον χάσαμε πάλι, σχεδόν τον ξεχάσαμε. Παρ' ότι κέρδισε, δέκα χρόνια μετά, κι
έναν δεύτερο Χρυσό Φοίνικα στις Κάννες με την ταινία του το *Χέλι* το 1997. Να μια
ευκαιρία να τον ανακαλύψουμε τώρα, αναδρομικά.

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ
ΟΛΥΜΠΙΟΝ
ΔΟΣΗ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΧΟΡΗΓΟΣ
RENAULT
ΕΜΒΡΙΟΣ 2002 ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 110

η βαθιά του Σοχέι, επιθυμία Ιμαμούρα

ΓΙΑ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΜΗΝΑ

- 2** Φεστιβάλ Γαλλικού Κινηματογράφου με 8 ταινίες, από τις 6 έως και τις 12 Σεπτεμβρίου στην αίθουσα ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ
- 3** Φεστιβάλ VideoDance 2002 από τις 13 έως και τις 19 Σεπτεμβρίου στην αίθουσα ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ
- 4** Η 11η Σεπτεμβρίου στο Planet Cinema και Παλιές ιστορίες, Καινούριες, εικόνες, Νέα Πρόσωπα στις **Εικόνες και Ιστορίες**
- 5** Σε πρώτη προβολή *Ο Ρόκο και τ' αδελφία του* του Λουκίνο Βισκόντι και ένα μικρό αφιέρωμα στον Ερίκ Ρομέρ
- 6** Οκτώμηση του Φεντερίκο Φελλίνι, Σίμόν του Άντριου Νικόλ και Αλ Ποταίνο, το πρόσωπο του μήνα
- 8** Σοχέι Ιμαμούρα: Ρετροσπεκτίβα από τις 27 Σεπτεμβρίου έως και τις 3 Οκτωβρίου στην αίθουσα ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ
- 11** Φεστιβάλ του κόσμου 59ο Φεστιβάλ Βενετίας και **CineNews** απ' όλον τον κόσμο

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Με την ευκαιρία του γεγονότος ότι η Γαλλία είναι η τιμώμενη χώρα στη 67η Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης, το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης σε συνεργασία με την HELEXPO, το Γαλλικό Ινστιτούτο Αθηνών και το Γαλλικό Ινστιτούτο Θεσσαλονίκης διοργανώνει ένα αφιέρωμα σε πρόσφατες γαλλικές παραγωγές, που δίνουν τις διάφορες όψεις του σύγχρονου γαλλικού κινηματογράφου. Η χρονιά που πέρασε ήταν μια από τις καλύτερες στα χρονικά του γαλλικού σινεμά. Η γαλλική κινηματογραφία παραμένει η πιο παραγωγική και ισχυρή της Ευρώπης, οι γαλλικές παραγωγές θριάμβεψαν στο τοπικό box office και εκπόρθησαν τις κολλιγουντιανές, είχαν όμως αντίστοιχη επιτυχία και στη διεθνή αγορά, νέοι ταλαντούχοι δημιουργοί έκαναν την εμφάνισή τους συνεχίζοντας την παράδοση του cinema d' auteur (δηλαδή ενός σινεμά της αναζήτησης και προσωπικής έκφρασης).

Στην εκδήλωση προβάλονται 8 ταινίες, εκ των οποίων οι 5 σε πρώτη προβολή στη Θεσσαλονίκη. Πρόκειται για ταινίες που αποτέλεσαν μεγάλες εμπορικές και καλλιτεχνικές επιτυχίες (8 γυναίκες του Francois Ozon, Ένα χελιδόνι έφερε την άνοιξη του Christian Carion), θριάμβεψαν σε διεθνή φεστιβάλ (Ελεύθερος ωραρίου του Laurent Cantet), εκφράζοντας ταυτόχρονα βασικές κατευθύνσεις του σύγχρονου γαλλικού σινεμά, όπως είναι η προσέγγιση ευαίσθητων κοινωνικών και προσωπικών θεμάτων (Σχεδόν όλα του Sebastien Lifshitz, Η πρόβα της Catherine Corsini, Ο πορνογράφος του Bertrand Bonello), η αξιοποίηση της λαοτεχνικής κληρονομιάς (Άγριες ψυχές του Raoul Ruiz ο οποίος διασκευάζει ένα βιβλίο του Giono), αλλά και μιας εθνικής κινηματογραφικής παράδοσης, όπως είναι η ψυχογραφική κομεντί στα χνάρια του σινεμά του Truffaut (Ο θεός είναι μεγάλος κι εγώ πολύ μικρή της Pascale Bailly).

Η εκδήλωση δεν θα μπορούσε να γίνει χωρίς τη συμπαράσταση της HELEXPO την οποία κι ευχαριστούμε θερμά. Θέλουμε επίσης να ευχαριστήσουμε τους χορηγούς της εκδήλωσης Credit agricole και Christian Dior, όπως επίσης και τα γραφεία διανομής Προοπτική, Rosebud, Filmtrade και Ama Films, που μας έδωσαν τις ταινίες τους.

6-12 Σεπτεμβρίου 2002

ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, ΑΙΘΟΥΣΑ ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ

Διοργάνωση:

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

**ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

HELEXPO

Με τη συνεργασία:

**Institut
Français
Thessalonique**

ΟΛΥΜΠΙΟΝ

ΧΟΡΗΓΟΣ RENAULT

**Για συνέδρια, σεμινάρια,
συγκεντρώσεις, συνεντεύξεις τύπου,
παραυσιάζσεις, συναυλιές,
ειδικές εκδηλώσεις, δεξιώσεις**

**Το ΟΛΥΜΠΙΟΝ (698 θέσεις) και η αίθουσα ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ (200 θέσεις)
είναι εξοπλισμένες με:**

- Μηχανές προβολής ταινιών 16/35mm, με σύστημα αναπαραγωγής ήχου Dolby SR-DTS
- Μηχανές προβολής video (Barco), σε σύνδεση με:
 - συστήματα VHS και BETA
 - ηλεκτρονικό υπολογιστή
 - internet
 - βιντεοκάμερα
- Σύστημα ενισχυμένου ήχου, σύστημα εγγραφής και αναπαραγωγής ήχου
- Μικροφωνική εγκατάσταση με μικρόφωνα υψηλής ποιότητας, ενσύρματα και ασύρματα
- Συνεδριακό σύστημα
- Μεταφραστικές καμπίνες
- Σύστημα ενδοσυνεννόησης με όλους τους χώρους του κτιρίου
- Μεγαφωνικό σύστημα ανακοινώσεων για όλους τους χώρους
- Σύστημα σύνδεσης με τηλεοπτικά συνεργεία
- Σύστημα 20 ασύρματων βομβητών προσωπικού ασφαλείας (raging)
- Δυνατότητα παρουσίασης κάθε εκδήλωσης με ταυτόχρονη λήψη και προβολή στην οθόνη του κινηματογράφου

Για περισσότερες πληροφορίες, μπορείτε να επικοινωνείτε με τα γραφεία του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης

Οργάνωση Εκδηλώσεων: τηλ. 0310 378 508, fax 0310 378 620
e-mail: events@filmfestival.gr

Δημόσιες Σχέσεις: τηλ. 0310 378 509, fax 0310 378 620
e-mail: public-relations@filmfestival.gr

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α Π Ρ Ο Β Ο Λ Ω Ν

Παρασκευή 6/9

21.00 ΕΝΑ ΧΕΛΙΔΟΝΙ ΕΦΕΡΕ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΗ
UNE HIRONDELLE A FAIT LE PRINTEMPS
του Christian Carion, 103'

23.00 8 ΓΥΝΑΙΚΕΣ / 8 FEMMES
του François Ozon, 108'

Σάββατο 7/9

21.00 Η ΠΡΟΒΑ / LA REPETITION
της Catherine Corsini, 96'

23.00 ΑΓΡΙΕΣ ΨΥΧΕΣ / LES AMES FORTES
του Raoul Ruiz, 119'

Κυριακή 8/9

20.30 ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΩΡΑΡΙΟΥ / L' EMPLOI DU TEMPS
του Laurent Cantet, 132'

23.00 Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ ΜΕΓΑΛΟΣ, ΚΙ ΕΓΩ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΗ
DIEU EST GRAND, JE SUIS TOUTE PETITE
της Pascale Bailly, 102'

Δευτέρα 9/9

21.00 ΟΛΥΜΠΙΟΝ
Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ ΜΕΓΑΛΟΣ, ΚΙ ΕΓΩ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΗ
DIEU EST GRAND, JE SUIS TOUTE PETITE,
της Pascale Bailly, 102'
Παρουσία της σκηνοθέτιδας

23.00 Η ΠΡΟΒΑ / LA REPETITION
της Catherine Corsini, 96'

Τρίτη 10/9

21.00 ΣΧΕΔΟΝ ΟΛΑ / PRESQUE RIEN
του Sebastien Lifshitz, 97'

23.00 ΕΝΑ ΧΕΛΙΔΟΝΙ ΕΦΕΡΕ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΗ
UNE HIRONDELLE A FAIT LE PRINTEMPS
του Christian Carion, 103'

Τετάρτη 11/9

21.00 ΑΓΡΙΕΣ ΨΥΧΕΣ / LES AMES FORTES
του Raoul Ruiz, 119'

23.00 ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΩΡΑΡΙΟΥ / L' EMPLOI DU TEMPS
του Laurent Cantet, 132'

Πέμπτη 12/9

21.00 Η ΠΡΟΒΑ / LA REPETITION
της Catherine Corsini, 96'

23.00 Ο ΠΟΡΝΟΓΡΑΦΟΣ / LE PORNOGRAPHE
του Bertrand Bonello, 111'

**Τη Δευτέρα 9 Σεπτεμβρίου 2002 στις 21:00
θα γίνει επίσημη προβολή της ταινίας
Ο θεός είναι μεγάλος κι εγώ πολύ μικρή
της Pascal Bailly στην αίθουσα ΟΛΥΜΠΙΟΝ,
παρουσία της σκηνοθέτιδας.**

ΟΛΥΜΠΙΟΝ ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 110 • ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2002

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ

ΣΥΝΤΑΞΗ: ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΛΙΤΣΗΣ, ΘΩΜΑΣ ΛΙΝΑΡΑΣ,
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΣ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ Θ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΓΚΟΣ-ΕΝΤΥΠΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:

Πλ. Αριστοτέλους 10, 546 23 Θεσσαλονίκη
Τηλ.: 0310 378 400

e-mail: info@filmfestival.gr

www.filmfestival.gr

EUROPA ★ CINEMAS

Για παρατηρήσεις, σχόλια, ιδέες,
προτάσεις για το Φεστιβάλ Κινηματο-
γράφου και το Πρώτο Πλάνο, στείλτε
το mail σας στη διεύθυνση
newslists@filmfestival.gr

ΤΙΜΕΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT - ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΟΒΟΛΗΣ
ΑΠΛΟ: 6,50€ • CINEKARTAF: 5€

ΑΙΘΟΥΣΑ ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ - ΑΦΙΕΡΩΜΑΤΑ
ΑΠΛΟ: 5€ • CINEKARTAF: 4€

ΜΕΤΑΜΕΣΟΝΥΧΤΙΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ
5€ • CINEKARTAF: 4€

Για πληροφορίες σχετικά με το πρόγραμμα και επιβε-
βαίωση της ημέρας και ώρας προβολής των ταινιών
τηλεφωνείτε στο 0310 378 404.

Η ΠΡΟΒΑ / LA REPETITION (2001)

Σκηνοθεσία: Catherine Corsini. Σενάριο: Catherine Corsini, Marc Syrigas. Φωτογραφία: Agnes Godard. Ηθοποιοί: Emmanuelle Beart, Pascale Bussieres, Dani Levy. Έγχρωμη. Διάρκεια: 96'. Επίσημη συμμετοχή στο 54ο Φεστιβάλ Καννών.

Η Λουίζ και η Ναταλί, τελειόφοιτες λυκείου, ονειρεύονται να γίνουν ηθοποιοί. Η μια έχει ταλέντο, η άλλη όχι. Ακούει ξετρελαμένες το σαρανταπεντάρι-σουξέ της εποχής «Cherchez le garçon», αυτό όμως που ψάχνουν δεν είναι τα αγόρια, αλλά απάντηση στο ερώτημα κατά πόσο η σχέση τους από κοριτοίστικη φιλία θα εξελιχθεί σε ερωτική αποκλειστικότητα. Η Ναταλί δίνει πρώτη την απάντηση φλερτάροντας ένα αγόρι, κάτι που κάνει τη Λουίζ να διακόψει απότομα τη σχέση τους. Δέκα χρόνια μετά η Λουίζ συναντά τη παλιά φίλη της, που στο μεταξύ έγινε ηθοποιός, και μπαίνει για τα καλά μέσα στη ζωή της. Σκέφτεται, αφού δεν μπορεί να παίζει στο πλευρό της, τουλάχιστον να «σκηνοθετεί», να κατευθύνει τη ζωή της Ναταλί, στην αρχή από αγάπη γι' αυτήν, στη συνέχεια από συναισθήματα εκδίκησης.

ΕΝΑ ΧΕΛΙΔΟΝΙ ΕΦΕΡΕ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΗ

UNE HIRONDELLE A FAIT LE PRINTEMPS (2001)

Σκηνοθεσία: Christian Carion. Σενάριο: Christian Carion, Eric Assous. Φωτογραφία: Antoine Hebert. Ηθοποιοί: Michel Serrault, Mathilde Seigner, Jean-Paul Roussillon. Έγχρωμη. Διάρκεια: 103'. Βραβείο κοινού στο Φεστιβάλ του Tubingen 2001. Βραβείο στο Φεστιβάλ Autrans 2001.

Η 30χρονη Σαντρίν ζει στο Παρίσι, εργάζεται σε εταιρεία υπολογιστών κι έχει ένα σταθερό δεσμό. Παρ' όλα αυτά αποφασίζει να παρακολουθήσει μαθήματα αγροτικής καλλιέργειας και να γίνει αγρότισσα, σε αντίθεση με το πνεύμα αστυφιλίας της εποχής. Αγοράζει μια απομονωμένη φάρμα στα βουνά του Βερκόρ, η οποία ανήκει στον Αντριέν, ένα μονόκνωτο χήρο αγρότη που βλέπει με ειρωνία τα πανεπιστημιακά διπλώματα περί αγροτικής. Η Σαντρίν είναι υποχρεωμένη να συμβιώσει για ένα διάστημα με αυτόν τον δύστροπο γέρο, ο οποίος αρνείται επιδεικτικά να τη βοηθήσει. Σιγά σιγά όμως οι δυο αυτοί διαφορετικοί χαρακτήρες αρχίζουν να προσεγγίζουν ο ένας τον άλλο. Γιος αγρότη, ο σκηνοθέτης Christian Carion με την πρώτη του ταινία μεγάλου μήκους μίλησε κατευθείαν στην καρδιά 2.500.000 θεατών στη Γαλλία, πετυχαίνοντας την πιο απρόσμενη έκκληση στο γαλλικό box office.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΩΡΑΡΙΟΥ

L'EMPLOI DU TEMPS (2001)

Σκηνοθεσία: Laurent Cantet. Σενάριο: Laurent Cantet, Robin Campillo. Φωτογραφία: Pierre Milon. Ηθοποιοί: Aurelien Recoing, Karin Viard, Serge Livrozet. Έγχρωμη. Διάρκεια: 132'. Χρυσό Λιοντάρι στο τμήμα «Κινηματογράφος του σήμερα» στο Φεστιβάλ Βενετίας 2001, Χρυσή Λύκαινα στο Φεστιβάλ Μόντρεαλ 2001, Βραβείο κοινού και Μεγάλο Βραβείο της Επιτροπής στο Φεστιβάλ του Μπελφόρ 2001.

Ο Βενσάν, σύμβουλος επιχειρήσεων, δεν τολμά να ομολογήσει στη γυναίκα του και τους φίλους του ότι έχει απολυθεί. Περνάει τις μέρες του στους δρόμους, φτιάχνοντας φανταστικά πλάνα εργασίας κι επισκεπτόμενος μόνο τα Σαββατοκύριακα την οικογένειά του. Οικοδομώντας έναν ψεύτικο κόσμο γύρω του, το να επινοεί ένα νέο πλάνο εργασίας αποτελεί πλέον τη μοναδική δουλειά του. Εμπνεόμενος ελεύθερα από την περίπτωση του Ζαν-Κλοντ Ρομάν, ο οποίος επί 20 χρόνια έλεγε ψέματα ότι δούλευε στην Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας, ο Laurent Cantet (Ressources humaines) μας δίνει το συγκλονιστικό πορτρέτο ενός μυθομανούς, θύμα των σύγχρονων κοινωνικών μύθων περί επιτυχίας και των αλλοτριωτικών σχέσεων εργασίας.

Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ ΜΕΓΑΛΟΣ, ΚΙ ΕΓΩ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΗ

DIEU EST GRAND, JE SUIS TOUTE PETITE (2001)

Σκηνοθεσία: Pascale Baily. Σενάριο: Pascale Baily, Alain Tasma. Φωτογραφία: Antoine Roch. Ηθοποιοί: Audrey Tautou, Edouard Baer, Julie Depardieu. Έγχρωμη. Διάρκεια: 102'.

Η 20χρονη Μισέλ, βαριεστημένη από τον υλιστικό κόσμο που μας περιβάλλει, νιώθει ότι κάτι λείπει από τη ζωή της και προσπαθεί να βρει απαντήσεις μελετώντας τον πνευματισμό και τη βουδιστική θρησκεία. Όταν γνωρίζει τον 32χρονο Φρανσουά ανακαλύπτει τον μεγάλο έρωτα της ζωής της, αλλά και τη λατρεία της Τορά, της ιερής βίβλου των Εβραίων! Μόνο που ο Φρανσουά έχει εδώ και πολύ καιρό ξεκόψει από τη θρησκεία των προγόνων του. Μια γλυκιά κωμωδία πάνω σε όσα μπορούν να χωρίζουν και να ενώνουν ένα σημερινό ζευγάρι, που αναζητά μια μικρή διάσταση πνευματικότητας στην πεζή ζωή του. Και ταυτόχρονα μια σάτιρα των θρησκευτικών στερεοτύπων που θυμίζει σε πολλά σημεία τον τρόπο που προσεγγίζει τον ιουδαϊσμό ο Γούντι Άλεν. Η ταινία διαθέτει ένα εξαιρετικό καστ και πάνω απ' όλα την παρουσία της Audrey Tautou στον πρώτο της πρωταγωνιστικό ρόλο μετά την Αμελί.

La repetition

Une hirondelle a fait le printemps

L'emploi du temps

Dieu est grand, je suis toute petite

Les ames fortes

Presque rien

8 femmes

ΑΓΡΙΕΣ ΨΥΧΕΣ / LES AMES FORTES (2001)

Σκηνοθεσία: Raoul Ruiz. Σενάριο: Alexandre Astruc, Mitchell Hooper, Alain Majani d' Inguibert, Eric Neuhoff. Φωτογραφία: Eric Gautier. Ηθοποιοί: Laetitia Casta, Frederic Diefenthal, John Malcovich. Έγχρωμη. Διάρκεια: 119'. Συμμετοχή στο 54ο Φεστιβάλ Καννών.

Το 1882, η 22χρονη Τερέζ και ο αρραβωνιαστικός της Φερμέν έρχονται να εγκατασταθούν στο Σατιγιόν της Προβηγκίας. Η Τερέζ γίνεται προστατευόμενη της Μαντάμ Νιράνς, όμως η αμέριμνη γενναιοδωρία του ζεύγους Νιράνς προς την όλο και πιο άπληστη Τερέζ θα οδηγήσει στην οικονομική καταστροφή τους. Μετά από αυτό η Τερέζ δεν θα είναι πια η ίδια γυναίκα. «Απλές υπάρξεις συγκρούονται με ανώτερα πάθη, όπως η απογύμνωση του είναι ή μια μάταιη αναζήτηση»: έτσι περιγράφει το ομώνυμο μυθιστόρημα του Jean Giono, ο σεναριογράφος Alexandre Astruc, ο θεωρητικός της κάμερα-στίλ, που ήθελε να το διασκευάσει για τον κινηματογράφο. Ο Raoul Ruiz προσπάθησε να κάνει τη φύση πρωταγωνιστή της ταινίας, υπογραμμίζοντας την αλλαγή των εποχών και το κύλισμα του χρόνου, ανατρέχοντας σε μια πιο γραμμική αφηγηματική σκηνοθεσία, χωρίς σουρεαλιστικές ανατροπές, όπως σε προηγούμενα έργα του, γιατί έτσι εξυπηρετείτο καλύτερα το θέμα του.

ΣΧΕΔΟΝ ΟΛΑ / PRESQUE RIEN (2000)

Σκηνοθεσία: Sebastien Lifshitz. Σενάριο: Stephane Bouquet, Sebastien Lifshitz. Φωτογραφία: Pascal Poucet. Ηθοποιοί: Jeremie Elkaim, Stephane Rideau, Marie Matheron. Έγχρωμη. Διάρκεια: 97'.

Ο 18χρονος Ματιέ ανακαλύπτει την ομοφυλοφιλική του κλίση στο πρόσωπο του συνομήλικού του Σεντρίκ, σε μια καλοκαιρινή παραλία της Ναντ. Τον ερωτεύεται, όταν όμως πιέζεται για να συγκατοικήσει μαζί του στο Παρίσι, πρέπει να μάθει να ζει ανεξάρτητος και μακριά από την οικογένειά του, κάτι όχι και τόσο εύκολο σε αυτή τη μεταβατική ηλικία. Η ιστορία ενός πρώτου έρωτα, γεμάτη πάθος, αμφιβολίες, οπισθοδρομήσεις, νεανική ορμή, αλλά και την πίκρα που αφήνει το τέλος μιας σχέσης. Με μια μικρή λεπτομέρεια, ότι πρόκειται για τον έρωτα ανάμεσα σε δυο νεαρά αγόρια, ίδιας ηλικίας, όχι όμως και κοινωνικής τάξης και σίγουρα διαφορετικού ταμπεραμέντου: ο Ματιέ ανακαλύπτει για πρώτη φορά ότι είναι ομοφυλόφιλος και ουσιαστικά διανύει το καλοκαίρι του τέλους της αθωότητάς του, σε αντίθεση με τον Σεντρίκ που έχει μια κάπως πιο αλαζονική συμπεριφορά, απόρροια των εμπειριών του και του γεγονότος ότι έχει ξεκαθαρίσει τι θέλει από τη ζωή.

8 ΓΥΝΑΙΚΕΣ / 8 FEMMES (2001)

Σκηνοθεσία: François Ozon. Σενάριο: Marina de Van, François Ozon από έργο του Robert Thomas. Φωτογραφία: Jeanne Lapoirie. Ηθοποιοί: Catherine Deneuve, Isabelle Huppert, Emmanuelle Beart, Fanny Ardant, Virginie Ledoyen, Danielle Darrieux, Ludivine Sagnier, Firmine Richard. Έγχρωμη. Διάρκεια: 108'. Βραβείο ερμηνείας σε όλες τις πρωταγωνίστριες στο Φεστιβάλ Βερολίνου 2002.

Σε ένα απομονωμένο εξοχικό σπίτι στη Γαλλία του '50 ο οικοδεσπότης βρίσκεται νεκρός. Υποπτες είναι 8 γυναίκες που συνδέονται με διάφορους τρόπους με τον νεκρό και που βρίσκονται αποκλεισμένες, λόγω της κακοκαιρίας, στο σπίτι. Οι 8 γυναίκες ξεκινούν ως ένα αστυνομικό θρίλερ αλλά Αγκάθα Κρίστι (ένας απομονωμένος χώρος, ένα έγκλημα, 8 ύποπτοι), αλλά σχεδόν αμέσως η σοβαροφάνεια της αφήγησης υπονομεύεται από την ένθεση μουσικο-χορευτικών ιντερμέτζων (κάθε πρωταγωνίστρια έχει το δικό της τραγούδι, δίνει το δικό της προσωπικό σόου) και σατιρικών ανατροπών. Όλα αυτά τραβηγμένα στα άκρα, μέσα από μια σατιρική αφήγηση που υπονομεύει το θρίλερ, άρα ελάχιστη σημασία έχει η όποια αληθοφάνεια ή το μέγεθος των αποκαλύψεων.

Ο ΠΟΡΝΟΓΡΑΦΟΣ / LE PORNOGRAPHE (2001)

Σκηνοθεσία: Bertrand Bonello. Σενάριο: Bertrand Bonello. Φωτογραφία: Josee Deshaies. Ηθοποιοί: Jean-Pierre Leaud, Jeremie Renier, Dominique Blanc. Έγχρωμη. Διάρκεια: 111'.

Ο Ζακ Λοράν, γέννημα θρέμμα του Μάν του '68, ξεκίνησε να κάνει ταινίες πορνό ως μια ανατρεπτική πράξη στην κυρίαρχη ηθική τάξη, για να αφομοιωθεί στη συνέχεια από την πορνογραφική βιομηχανία. Ο γιος του, που έφυγε από το σπίτι κι είναι σήμερα 17 ετών, προσπαθεί επίσης να ορίσει την επανάσταση της δικής του γενιάς μ' έναν πρωτότυπο, αλλά εξίσου ουτοπικό τρόπο. Οι δρόμοι τους θα διασταυρωθούν κάποια στιγμή (θα κάνουν ένα X, σύμβολο που χαρακτηρίζει το πορνό) κι ύστερα θα ακολουθήσει καθένας τη δική του πορεία προς την ουτοπία. Μελαγχολικός στοχασμός πάνω στο όνειρο της επανάστασης, ο Πορνογράφος μιλά επίσης για τη μοναξιά ενός 50χρονου σκηνοθέτη πορνογραφικών ταινιών, που θέλει να κινηματογραφήσει το πάθος και όχι μόνο κορμιά που κάνουν μηχανικά έρωτα, αλλά δεν του τ' επιτρέπουν οι δομές της παραγωγής της βιομηχανίας του πορνό.

11'09'01

Κινηματογραφικά, η πρώτη επέτειος από το τρομοκρατικό χτύπημα στους Δίδυμους Πύργους, θα τιμηθεί στο φεστιβάλ του Τορόντο (4-14 Σεπτεμβρίου), όπου θα γίνει ειδική προβολή των φιλμ *The Guys* και του ντοκιμαντέρ *11'09'01*, μιας σπονδυλωτής ταινίας στην οποία συμπράττουν με μικρού μήκους φιλμάρια έντεκα επιφανείς δημιουργοί του παγκόσμιου κινηματογράφου. Θεματικός άξονας και των δύο πρότζεκτ είναι φυσικά η επίθεση κατά των ΗΠΑ κι εδώ σταματούν τα κοινά τους στοιχεία.

THE GUYS

Το *The Guys* που θα διανεμηθεί στις αμερικάνικες αίθουσες αυτές τις μέρες, είναι η κινηματογραφική μεταφορά του ομώνυμου θεατρικού έργου που παιζόταν με επιτυχία στο off

Broadway "Flea Theatre", πολύ κοντά στο Ground Zero, από τον περασμένο Δεκέμβριο. Πρόκειται για αθηναϊνή ιστορία και αναφέρεται σε μια καθηγήτρια δημοσιογραφίας του Πανεπιστημίου Columbia, της Αν Νέλσον, η οποία είχε βοηθήσει τον αρχηγό του Πυροσβεστικού Σώματος του Μανχάταν να γράψει μερικές επιμνημόσυνες δεήσεις για τους οκτώ πυροσβέστες του που χάθηκαν στα συντρίμια των Δίδυμων Πύργων. Η ίδια η Νέλσον έγραψε και το θεατρικό αλληό και το σενάριο της ταινίας, στην οποία παίρνουν μέρος όλοι οι βασικοί συντελεστές της παράστασης: ο καλλιτεχνικός διευθυντής του «Flea Theatre», Τζιμ Σίμπσον, που σκηνοθετεί για πρώτη φορά, η σύζυγος του Σίγκουρντ Γουίβερ και ο Άντονι Λα Πάλια. Το *The Guys* σαν «το ανθρώπινο πρόσωπο μιας τεράστιας καταστροφής» και μοιραία δεν γλιτώνει από την έντονη συναισθηματολογία, το σύνδρομο της εθνικής υπερηφάνειας και του ανέξοδου ηρωισμού που το Χόλιγουντ πατρεύει, αν και πρόκειται για ανεξάρτητη παραγωγή, με τη συμμετοχή σύσσωμης της πυροσβεστικής υπηρεσίας της Νέας Υόρκης σε ρόλο κομπάρσων.

11'09'01

Στην αντίπερα όχθη της εύκολης συγκίνησης και του μελό, στέκεται το πρότζεκτ που εμπνεύστηκε το τμήμα παραγωγής του νεοσύστατου γίγαντα των media, «Vivendi Universal Studio Canal». Παραχωρώντας απόλυτη «ελευθερία έκφρασης» σε σκηνοθέτες όπως ο Αιγύπτιος Youssef Chahine, η Ινδή Μίρα Ναϊρ, η Ιρανή Σαμίρα Μαχμάλμπαφ, ο Βόσνιος Ντάνι Τανόβιτς, ο Γάλλος Κλωντ Λεβούς αλληό και ο αμερικανός Σων Πεν και άλλους, ο παραγωγός Αλέν Μπριγκάντ τους ζήτησε τη δική τους σκέψη πάνω στα γεγονότα. Στον τίτλο της ταινίας, η τραγική ημερομηνία συμπληρεί με τη διάρκεια του καθενός από τα μικρού μήκους φιλμάρια, το οποίο κρατάει 11 λεπτά, 9 δευτερόλεπτα και ένα καρέ ενώ το αποτέλεσμα (το οποίο εξηγεί γιατί το πρότζεκτ δεν έχει βρει ακόμα διανομή στις ΗΠΑ) χαρακτηρίζεται από την όξινή αντιμερικανική κριτική των δημιουργών του στην εξωτερική πολιτική των αμερικανών και τους ανεβασμένους ηθικούς τόνους. Στο πρώτο τμήμα από τη Σαμίρα Μαχμάλμπαφ, Ιρανοί μαθητές φοβούνται πως η Αμερική θα βομβαρδίσει τη χώρα τους και μιλάνε για την ανάγκη να χτιστούν καταφύγια αλληό και για τις δικές τους τοπικές τραγωδίες, ακόμα και όταν η δασκάλα τους, τους ενθαρρύνει να κρατήσουν ένα λεπτό σιγής για τα θύματα της 11ης Σεπτεμβρίου. Ο Αιγύπτιος Youssef Chahine βάζει έναν ανώνυμο κινηματογραφιστή να μιλάει διαρκώς για τους πολιτισμούς που

καταστράφηκαν από την Αμερική και για τα εκατομμύρια θύματα της εξωτερικής πολιτικής των ΗΠΑ από το Βιετνάμ έως τη Σομαλία, ενώ βλέπει με συμπάθεια ένα Παλαιστίνιο καμικάζι και την οικογένειά του. Πιο ανθρωποκεντρική, η Μίρα Ναϊρ ανασύρει τη αθηναϊνή ιστορία ενός Πακιστανοαμερικανού που έχασε τη ζωή τους στους Δίδυμους Πύργους, βοηθώντας τους πυροσβέστες. Η αστυνομία και τα μίντια έσπευσαν να τον συνδέσουν με τους τρομοκράτες, γεγονός που δε θα συνέβαινε «αν το όνομα του ήταν Ντέιβιντ ή Ιησούς» όπως λέει στην κάμερα της Ναϊρ, η μητέρα του. Το ίδιο επικριτική είναι και η ματιά του αριστερού σκηνοθέτη Κεν Λόους, ο οποίος επικεντρώνει την ιστορία του σε μια αλληό τραγωδία που έλαβε χώρα την ίδια μέρα του 1973: το πραξικόπημα κατά του μαρξιστή Χιλιανού προέδρου, Σαλβαδόρ Αλιέντε και την υποστήριξη που παρείχε ο Νίξον στη δικτατορία του Πινοσέτ. Το *11'09'01* θα προβληθεί και στο φεστιβάλ της Βενετίας ενώ θα κάνει πρεμιέρα στις γαλλικές αίθουσες στις 11 Σεπτεμβρίου. Στο φιλμ συμπράττουν επίσης ο Ισραηλινός Άμος Γκίτλι, ο Γαπωνέζος Σοχέι Ιμαμούρα, ο Μεξικανός Αλεχάνδρο Γκονζάλεζ Ιναρίτου και ο Ιντίρια Ουεντράογκο.

Αν Νέλσον

ΕΙΚΟΝΕΣ & ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Επιμέλεια: Δημήτρης Μπάμπας (dimitris01@mail.gr)

ΠΑΛΙΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ, ΚΑΙΝΟΥΡΙΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ, ΝΕΑ ΠΡΟΣΩΠΑ

Bela Tarr (Ουγγαρία, 1950).

"Απεχθάνομαι τις ταινίες που προβάλονται στις αίθουσες:

είναι σαν κόμικς. Αφηγούνται πάντα τις ίδιες ιστορίες.

Είναι η ίδια παλιά ιστορία από την Παλαιά Διαθήκη.

Μετά την Παλαιά Διαθήκη δεν έχουμε νέες ιστορίες".

Ο αφορισμός δηλώνει και τις διαφορές του από το κυρίαρχο σινεμά. Ένας απόλυτος σκηνοθέτης.

Ήθελε να σπουδάσει φιλοσοφία.

Ξεκίνησε να γυρίζει ταινίες στα 8mm με θέμα τα κοινωνικά προβλήματα, κάτι που προκάλεσε την δυσάρεσκεια του καθεστώ-

τος. Και την προσοχή ενός μικρού ανεξάρτητου studio που χρηματοδότησε την πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία *Csaladi tuzfeszsek* (1978). Σ' αυτή, και στις δύο επόμενες, συναντάμε κάμερα στο χέρι, κοντινά πλάνα, αυτοσχεδιασμό, κλειστοφοβική αίσθηση, τα έντονα κοινωνικά προβλήματα.

Μια τηλεοπτική διασκευή του *Macbeth* (1982) σηματοδότη μια εντυπωσιακή στροφή: αποτελείται από δύο μονοπλάνα διαρκείας 5' και 67'.

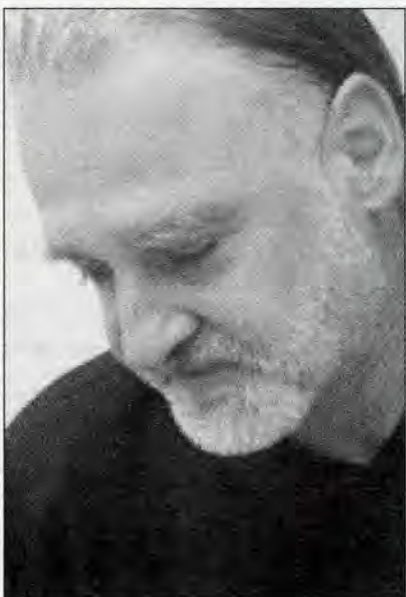
Η συνέχεια: *Karhizat* (1987), *Satantango* (1994) διαρκείας 7 ωρών, *Werckmeister harmoniak* (2000). Χαρακτηρίζονται τόσο από μια ισχυρή αίσθηση του μεταφυσικού, όσο και από μια μαγευτική, σχεδόν υπνωτική ροή εικόνων που σαγηνεύουν. Πλάνα μεγάλης χρονικής διάρκειας, ασυνήθιστες και περίπλοκες κινήσεις της κάμερας, χρήση του ασπρόμαυρου, επιρροές από ζωγράφους όπως ο Breughel και ο Bosch, μνήμες από Andrei Tarkovsky.

Η μέθοδος εργασίας του: "Ένα χρόνο πριν το γύρισμα περιφέρομαι και παρατηρώ τα πάντα. Υπάρχει μια ιστορία, αλλά αυτή είναι ένα πολύ μικρό μέρος της ταινίας".

Περισσότερα τον Νοέμβριο στο 43ο Φεστιβάλ.

Ο Bela Tarr θα αποτελέσει μια από τις εκπλήξεις του 43ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης.

Data: <http://www.Sensesofcinema.com>, <http://www.Kinoeye.org>

Fernando Meirelles (Σάο Πάολο, 1955). Ενώ σπούδαζε αρχιτεκτονική στο πανεπιστήμιο άρχισε να σκηνοθετεί πειραματικά βίντεο. Ίδρυσε μία ανεξάρτητη εταιρεία παραγωγής ταινιών.

Η ταινία του *Cidade de Deus*, σε παραγωγή του Walter Salles, προβλήθηκε στις Κάννες και αγοράστηκε από την Miramax. Ο τίτλος *-Η πόλη του θεού-* είναι το όνομα μιας

Favela (παραγκούπολη) του Ρίο. Παρακολουθεί δύο παιδιά που μεγαλώνουν μέσα σ' αυτό το περιβάλλον: από τα τέλη της δεκαετίας του 60 μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του 80. "Πέσει στην Βραζιλία 17000 αγόρια ηλικίας 12 μέχρι 20 σκοτώθηκαν σε συμμηλοκές: είναι ένας πόλεμος", δηλώνει. Βία, ναρκωτικά, μάχες συμμοριών, μια δύσκολη εφηβεία: η αφήγηση εμμένει στις προσπάθειες ενός εκ των δύο να ξεφύγει από τον φαύλο κύκλο. Βασισμένη στο 600 σελίδων και με 300 πρόσωπα αυτοβιογραφικό βιβλίο του Paulo Lins, η ταινία χαρακτηρίζεται από το Variety ως μία "Οδύσσεια του εγκλήματος".

Data: <http://www.Filmfestivals.com>

Emanuele Crialese (Ρώμη, 1965). "Είχε στο βλέμμα ένα φως χαμογελαστό. Προσωποποιεί το ριζωμα στη γη. Κατά την άποψή μου είναι η μοναδική Ιταλίδα ηθοποιός που είναι πιστευτή σ' ένα ρόλο πολύ δύσκολο", εξηγεί γιατί επέλεξε την Ελληνοϊταλίδα Valeria Golino για τον πρωταγωνιστικό ρόλο στην ταινία *Respiro* (προβλήθηκε στην εβδομάδα κριτικής των Κανών 2002 και βραβεύτηκε από το Canal+). Έχει στο κέντρο μια οικογένεια ψαράδων σ' ένα μικρό χωριό της Σικελίας, και εστιάζει στα πρόσωπα ενός ευαίσθητου εφήβου και της νεαρής και με ιδιαίτερες ικανότητες μητέρας του. Δεύτερη ταινία του. Η πρώτη του *Once We Were Strangers*, μια ανεξάρτητη ρομαντική κωμωδία για τον έρωτα ενός παράνομου Ιταλού μετανάστη και μιας Αμερικανίδας, προβλήθηκε στο Sundance. Οι δεσμοί του με τις ΗΠΑ οφείλονται στο ότι σπούδασε κινηματογράφο στην Νέα Υόρκη.

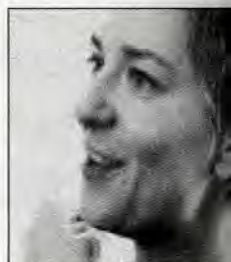
Data: <http://cinema.Supereva.it>

Lynne Ramsay (Σκωτία). Τελείωσε τις κινηματογραφικές της σπουδές το 1995. Ήθελε να γίνει φωτογράφος, άλλαξε γνώμη όταν είδε το *Mesher of the Afternoon* της Maya Deren. Οι μικρού μήκους ταινίες της βραβεύτηκαν σε Κάννες (από τον Francis Ford Coppola) και σε Clermont-Ferrant. Στο *Ratcatcher* πρώτη μεγάλου μήκους (εβδομάδα βρετανικού κινηματογράφου, 2001) έχει ως κεντρικό ήρωα ένα 12χρονο που βασανίζεται από την ενοχή, την θλίψη και την μοναξιά. Με την *Morven Callar* βραβεύεται στο Δεκαπενθέμερο των σκηνοθετών στις Κάννες. Κεντρικό πρόσωπο είναι μία γυναίκα 21 χρόνων. Ο φίλος της πεθαίνει: μια πιστωτική κάρτα, μια δισκέτα μ' ένα ανέκδοτο μυθιστόρημα και ένα μήνυμα στον υπολογιστή είναι η κληρονομιά του. "Η *Morven* είναι ένας συνδυασμός ενός άνδρα και μιας γυναίκας. Δεν αναβύει τον εαυτό της, κάτι που συνήθως κάνουν οι γυναίκες -εννοώ ότι το κάνω εγώ. Είναι ανοικτή, είναι ενστικτώδης, παρορμητική", δηλώνει.

Data: <http://www.salon.com>.

Tareque Masud (Βεγγάλη, 1957). Σπούδασε Ιστορία και ασχολήθηκε ενεργά με τον πειραματικό κινηματογράφο. Μετακόμισε στην Νέα Υόρκη όπου μαζί με την σύζυγο του σκηνοθέτησε ένα ντοκιμαντέρ για την απελευθέρωση του Μπαγκλαντές. Το 1995 επέστρεψε στην πατρίδα του. Στις Κάννες κερδίζει το βραβείο της FIPRESCI στο Δεκαπενθέμερο των σκηνοθετών. Ο κριτικός της Guardian χαρακτηρίζει την ταινία του *Matir Moira* "μία αθηναϊνή ανακάλυψη, μια γοητευτική ταινία". Αφηγείται τα δύσκολα χρόνια της νεότητας την δεκαετία του 60 στο τότε Ανατολικό Πακιστάν (τώρα Μπαγκλαντές). Οικογενειακές συγκρούσεις, ο αυστηρός κώδικας ηθικής του ισλαμισμού, οι πολιτικές αναταραχές, οι αγωνίες της εφηβείας, ορίζουν το πλαίσιο. "Μπορώ να κάνω μια ταινία, μπορώ να κινήσω πρόσωπα, αλλά αυτός που θα τους δώσει πραγματικά ζωή, ψυχή πρέπει να έχει ένα θείο χάρισμα. Μόνο οι μεγάλοι δάσκαλοι του σινεμά το έχουν καταφέρει", περιγράφει την χίμαιρα ενός σκηνοθέτη.

Data: <http://www.filmfestivals.com>

VideoDance2002

ΠΛΟΥΤΙΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ

Τόπος συνάντησης του χορού με τον κινηματογράφο, χώρος πειραματισμού της κίνησης και του βλέμματος, το videodance είναι αυτό που του προσδίδουν οι δυνατότητες του υλικού του, του φιλμ: μπορεί να χρησιμοποιείται ως υλικό πειράματος και ως πεδίο δημιουργίας και ταυτόχρονα, ίσως και ερήμην, να διασώζει τις εικόνες ως αρχειακό υλικό. Έτσι συμβαίνει να είναι από τη μια ένα πολύτιμο υλικό, που διαφυλάσσει ως εμάς τη μνήμη της ιστορίας του χορού κατά τη διάρκεια του εικοστού αιώνα – μιας περιόδου που διαμόρφωσε το σύγχρονο χορό με έντονες ζυμώσεις, όπως και κάθε μορφή μοντέρνας τέχνης – και από την άλλη, ως υλικό πειράματος, ο χώρος της συνάντησης του κινηματογραφιστή και του χορογράφου.

13-19 Σεπτεμβρίου 2002 • ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ

Κινη μιας συνάντησης μοναδικής, οι ταινίες χορού, στις οποίες η έρευνα της κίνησης του σώματος συνυπάρχει με την έρευνα των δυνατοτήτων του κινηματογράφου ως οπτικού μέσου ή ως εικαστικού μέσου, φέρνουν σε μας την προβληματική των δημιουργών τους, η οποία εγγράφεται με τον πιο άμεσο τρόπο στην προβληματική της τέχνης της εποχής τους κάθε φορά. Από τα τέλη της δεκαετίας του '60 και μετά, από τη στιγμή δηλαδή που η video art διεκδικεί την αυτονομία της ως μορφή έκφρασης, αυτές οι συναντήσεις παίρνουν ένα χαρακτήρα ακόμα πιο ιδιαίτερο. Το πιο παράξενο και ενδιαφέρον στοιχείο αυτής της τέχνης είναι ακριβώς η υβριδική της υπόσταση. Το γεγονός ότι δεν ανήκει ούτε στις καθαρά παραστατικές τέχνες ούτε και στις εικαστικές, ότι δεν είναι ούτε μόνο χορός, αλλά ούτε και μόνο κινηματογράφος, της δίνει τη δυνατότητα να αποτυπώνει με το σαφέστερο δυνατό τρόπο τις πιο ακραίες αναζητήσεις και των δύο χώρων κάθε φορά. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο η μελέτη αυτού του υλικού δίνει μια ξεκάθαρη ιδέα του σημείου στο οποίο βρίσκεται στη συγκεκριμένη χρονική στιγμή ο οπτικός πολιτισμός. Αυτή τη συγκεκριμένη στιγμή, στην αρχή της νέας χιλιετίας, και μιας νέας δεκαετίας της οποίας μόλις αρχίζει να διαφαίνεται η ταυτότητα, ποιο είναι το

De Keersmaeker (στο έργο της οποίας είχαμε κάνει ένα μικρό αφιέρωμα στο VideoDance2000), οι περισσότεροι δημιουργοί εμφανίζονται για πρώτη φορά στην Ελλάδα.

Σώμα / Εικόνα

Η αποσπασματική πραγματικότητα είναι η ενότητα στην οποία θα διερευνηθεί η σχέση του σώματος με την αποσπασματικότητα των εικόνων. Στο

Ιστορίες σωμάτων

Στις γνωστές και από τις προηγούμενες εκδόσεις του VideoDance Ιστορίες σωμάτων, όπου αναδεικνύεται η νέα αφηγηματικότητα του σώματος, παρουσιάζουμε, ανάμεσα στα άλλα, την τελευταία χορογραφική δουλειά του Ελβετού Gilles Jobin The Moebius strip, που και ως χορογραφία και ως ταινία ταξιδεύει το θεατή στην εσωτερική και ανεξερεύνητη χώρα του σώματος. Επίσης τη λίγο παλαιότερη πολυβραβευμένη Lodella του Philippe Bayle από τον Καναδά, ένα κατά γενική αποδοχή μικρό αριστούργημα.

Άλλες ενόπτες

Ο σκηνοθέτης ως χορογράφος – ο χορογράφος ως σκηνοθέτης, "Το βλέμμα χορεύει...", Mixer: χορός, κάμερα, νέα μέσα, είναι οι ενόπτες που συμπληρώνουν το πρόγραμμα και επανέρχονται κάθε χρόνο φέρνοντας από όλο τον κόσμο τις τελευταίες εξελίξεις στη χρήση των οπτικών και εικαστικών μέσων αλλά και των νέων μέσων στον πειραματισμό με την κίνηση και την κινούμενη εικόνα.

Satyricon

Ένα μικρό απολαυστικό διάλειμμα για τους θεατές μας είναι η ενότητα Satyricon, της οποίας οι ταινίες σαρκάζουν τα συνήθη κλισέ των κινηματογραφικών ειδών και της τηλεόρασης.

VideoDance στην Ελλάδα

Τέλος, η χρονία του videodance στην Ελλάδα, όχι πολύ αποδοτική σε αριθμούς, αλλά με την αποκάλυψη νέων δημιουργών, παρουσιάζεται σε μια χωριστή ενότητα, που πλαισιώνει τις δύο ταινίες που παραγματοποιήθηκαν σε συμπαραγωγή με το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης – VideoDance μέσω του project exchange, του προγράμματος ενίσχυσης της παραγωγής ταινιών χορού στην Ελλάδα.

Η πραγματοποίηση αυτού του φιλόδοξου προγράμματος δεν θα ήταν ποτέ δυνατή χωρίς την υποστήριξη των συνεργατών του VideoDance και όλων όσων συμμερίστηκαν τα σχέδιά μας και συνέβαλαν υλικά ή με κάθε δυνατό τρόπο, καθώς και όσων μας παραχώρησαν τις ταινίες τους.

Χριστιάνα Γαλανοπούλου
VideoDance curator

στιγμή του οπτικού πολιτισμού; Ανάμεσα στο να δείχνει ή να βλέπει κανείς αδιακρίτως τα πάντα και στις πολυάριθμες μορφές συνειδητής και ασυνειδητής λογοκρισίας, που βρίσκονται τα όρια; Υπάρχουν σοβαροί λόγοι να υπερασπιστούμε την εικόνα-τέχνη, όπως και κάθε τέχνη, και το δικαίωμά μας να μη βλήσουμε "τα πάντα", λόγοι που έχουν να κάνουν με την ελευθερία μας. Υπ' αυτό το πρίσμα αυτών των σκέψεων παρουσιάζουμε φέτος τις 20 ταινίες του προγράμματος. Οι θεματικές ενότητες περιστρέφονται γύρω από τα "δάνεια" της εικόνας και της κίνησης: από άλλους πολιτισμούς, από μακριά, από το παρελθόν, από τις άλλες τέχνες. Δάνεια ή ό,τι άλλο είναι αυτό που πλουτίζει τις κινούμενες εικόνες, και επιτρέπει να αναπτυχθούν οι συσχετισμοί και οι συναντήσεις.

πλίσαιο και των δύο παραπάνω ενότητων θα προβληθεί σε παγκόσμια πρεμιέρα με την παρουσία του σκηνοθέτη ανοίγοντας το φεστιβάλ η ταινία του Maarten Vanden Abeele Meg Stuart's Alibi που βασίζεται στην παράσταση Alibi της Meg Stuart και των της ομάδας της, των Damaged Goods.

Δύο αφιερώματα

Ένα στον απόηχο του Γερμανικού εξηρσειονιστικού χορού και κινηματογράφου στους σύγχρονους δημιουργούς και ένα στο χορό στην Αιγυπτιακή κινηματογραφική μουσική κωμωδία της δεκαετίας του '50 βασίζονται σε αρχειακό υλικό που διαφυλάσσει η Γαλλική Cinémathèque de la Danse, ένα από τα μεγαλύτερα αρχεία ταινιών χορού στον κόσμο, με την οποία συνεχίζουμε τη συνεργασία που ξεκίνησαμε πέρυσι. Μεγάλοι δημιουργοί όπως η Pina Bausch και ο Mats Ek ή και νεότεροι, όπως η Sasha Waltz ή ο δημιουργός της EVE Britt Randle δανείζονται στοιχεία από τον εκφραστικό πλούτο του Γερμανικού Εξηρσειονισμού.

Αντίλαλοι από τη χώρα του Αλλού

Τόσο ο Γερμανικός εξηρσειονιστικός χορός, όσο και πολλά άλλα κινήματα του μοντερνισμού, αλλά και πολλοί από τους σύγχρονους δημιουργούς έχουν αντλήσει από τους μακρινούς πολιτισμούς, από τους πολιτισμούς "των άλλων". Η ενότητα "Αντίλαλοι από τη χώρα του Αλλού" εξετάζει αυτά τα διαπολιτισμικά δάνεια στις ταινίες χορού της τελευταίας εικοσαετίας.

Βέλγικη σκηνή

Η Βέλγικη σκηνή του σύγχρονου χορού δανείζεται από το θέατρο, το σινεμά, τη video-art, και δανείζει τον εαυτό της στους σκηνοθέτες, για να χρησιμοποιήσουν το υλικό των παραστάσεων και να φτιάξουν ταινίες που θα μπορούσαν να είναι η απόλυτη απεικόνιση του παρόντος. Η ξαφνική έκρηξη της Βέλγικης σκηνής πριν από είκοσι χρόνια, που ευτυχώς για μας έχει διάρκεια, συνταξιδεύει με μια αντίστοιχη ποιότητας σκηνή στον πειραματικό κινηματογράφο και τη video art. Ταινίες που βασίζονται σε χορογραφίες των Anne Teresa De Keersmaeker, Alain Platel, Jan Fabre, Wim Vandekeybus, Christine De Smedt, και της Αμερικανίδας Meg Stuart που ζει και δημιουργεί στο Βέλγιο εδώ και πολλά χρόνια, αλλά και το πρώτο από τα βραβευμένα Scrub solos του σκηνοθέτη Antonin De Bemels θα προβληθούν μαζί με κάποιες παλιότερες, που έπαιξαν σημαντικό ρόλο στο πώς εξελίχθηκε η αισθητική της εικόνας σ' αυτή τη σκηνή, όπως το Topic I & II του Pascal Baes. Οι ταινίες του προγράμματος αποκαλύπτουν το μυστικό των Βέλγων δημιουργών: τις απροσδόκτες συνεργασίες. Με εξαίρεση τον Vandekeybus και την

Ο Ρόκο και τ' αδέρφια του Rocco e i suoi fratelli

Σκηνοθεσία: Λουκίνο Βισκόντι. **Σενάριο:** Λουκίνο Βισκόντι, Σούσο Τσέκι Ντ'Αμικό, Πασκουάλε Φέστα Καμπανίλε, Μάσιμο Φραντσίτζα, Ενρίκο Μεντιόλι. **Φωτογραφία:** Τζουζέπε Ροτούνο. **Μουσική:** Νίνο Ρότα. **Ηθοποιοί:** Αλέν Ντελόν, Ρενάτο Σαλβατόρι, Κατίνα Παξινού, Ανί Ζιραντό, Κλαούντια Καρπινάλε, Σπύρος Φωκάς. **Ιταλία-Γαλλία, 1960. Διάρκεια:** 177'

Πην επομένη του θανάτου του συζύγου της, η Ροζάρια Παρόντι εγκαταλείπει την Καθαβρία και μαζί με τους τέσσερις γιους της —Σιμόνε, Ρόκο, Τσίρο και Λούκα— πηγαίνει να εγκατασταθεί στο Μιλάνο, όπου ήδη ζει και δουλεύει ο πρωτότοκος της οικογένειας, ο Βιντσέντσο. Ο Βιντσέντσο εξασφαλίζει ένα άθλιο κατάλυμα για τους δικούς του, στο υπόγειο μιας πολυκατοικίας του δήμου. Ο Σιμόνε ασχολείται με την πυγμαχία, ο Ρόκο, ο οποίος επίσης προπονείται στην πυγμαχία, δουλεύει σ' ένα βαφείο, ο Τσίρο προσλαμβάνεται ως ειδικευμένος εργάτης αυτοκινητοβιομηχανίας και ο Λούκα κάνει ιερόματα για τους μαγαζάτορες της γειτονιάς. Ο Σιμόνε έχει γνωρίσει τη Νάντια, μια πόρνη. Για χάρη της, δε διατάζει να διαπράξει κλοπή στο βαφείο όπου εργάζεται ο Ρόκο. Αυτός φεύγει σε λίγο από το Μιλάνο και πηγαίνει στη Γένοβα να υπηρετήσει τη θη-

τεία του. Εκεί ξαναβρίσκει τη Νάντια, η οποία, στο μεταξύ, έχει καταδικαστεί σ' ένα χρόνο φυλάκιση. Η κοπέλα συγκλονίζεται από την αγνότητα και τη γλυκύτητα του Ρόκο, αλλά ο Σιμόνε δεν μπορεί να υποφέρει την ιδέα ότι την έχει χάσει, παρ' όλο που έχει δύο χρόνια να τη δει—έτσι, ένα βράδυ, πηγαίνει και βρίσκει το ζευγάρι σε μια αλιόνα και βιάζει την πρώην φιλενάδα του μπροστά στα μάτια του αδελφού του. Ο Ρόκο ερμηνεύει τη συγκεκριμένη πράξη ως καθαρή απόδειξη του έρωτα του αδελφού του για τη Νάντια και αποχωρεί. Απελπισμένη, η κοπέλα συζεί και πάλι με τον Σιμόνε, στο διαμέρισμα της Ροζάρια, ενώ ο Ρόκο βρίσκεται καταφύγιο στο σπίτι του Βιντσέντσο, που έχει παντρευτεί τη Ζινέτ, έχει ένα παιδί και περιμένει κι άλλο. Από κει και πέρα, ο Σιμόνε ξεπέφτει όλο και περισσότερο, ενώ ο Ρόκο αναδεικνύεται φέρελπις πυγμαχός και, παρ' όλο που απεικνάζεται το συγκεκριμένο άθλημα, καταλήγει να υπογράψει ένα δεκαετές συμβόλαιο, για να εξοφλήσει τα χρέη του Σιμόνε προς τον ατζέντη του, τον Μορίνι. Η Νάντια, τέλος, μετά από έναν γενναίο καβγά με τη Ροζάρια, εγκαταλείπει τον Σιμόνε. Αυτός την ακολουθεί στα έρημα προάστια όπου η Νάντια αρχίζει και πάλι να

εκδίδεται, και, σε μια στιγμή παραφροσύνης, τη μαχαιρώνει. Μάταια ο Ρόκο θα προσπαθήσει να σώσει γι' άλλη μια φορά τον αδελφό του. Ο Τσίρο, έχοντας συνειδηθεί ότι ο Σιμόνε είναι αμετάκλητα χαμένος, τον καταγγέλλει στην αστυνομία, κι ο Ρόκο, χωρίς τη θέλησή του, θ' ακολουθήσει το πεπρωμένο του πρωταθλητή...

«Η μητέρα είναι συνυπεύθυνη για όλα όσα συμβαίνουν. Κι αυτό νομίζω ότι το αισθανόμαστε με την Κατίνα Παξινού. Δεν ξέρω αν θα μπορούσα να φτάσω στο ίδιο αποτέλεσμα με μίαν άλλη ηθοποιό.»
Λουκίνο Βισκόντι, σκηνοθέτης

Μικρό αφιέρωμα στον Ερίκ Ρομέρ

με τρεις ταινίες του κύκλου «Έξι μύθοι περί ηθικής»

20-26 Σεπτεμβρίου 2002

ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, ΑΙΘΟΥΣΑ ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑ

Μια νύχτα με τη Μοντ

Ma nuit chez Maude (1969)

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Ερίκ Ρομέρ. **Φωτογραφία:** Νέστορ Αλμέντρος. **Ηθοποιοί:** Ζαν-Λουί Τρεντινιάν, Φρανσουάζ Φαμπιάν. **Διάρκεια:** 110'
Ένας τριανταπεντάχρονος μηχανικός, που έχει εργαστεί για πολύ καιρό στον Καναδά και τη Χιλή, έχει επιστρέψει εδώ και δύο μήνες στη γενέτειρά του, το Κλερμόν-Φερράν. Μια Κυριακή, στην εκκλησία, προσέχει μια νεαρή ξανθή και, παρότι δεν ξέρει τίποτα γι' αυτήν, αποφασίζει να την παντρευτεί. Λίγο αργότερα, συναντάει τον Βιντάλι, έναν παλιό του συμμαθητή στο λύκειο, που διδάσκει φιλοσοφία στο πανεπιστήμιο... Ο Βιντάλι τον πείθει να έρθει μαζί του σ' ένα δείπνο στο σπίτι της φίλης του, Μοντ. Ο Βιντάλι και η Μοντ τον κοροϊδεύουν για τον καθολικισμό του και τις αντιλήψεις του για τον έρωτα. Η άθνη Μοντ αποκαλύπτει ότι η ερωμένη του πρώην συζύγου της ήταν μια νεαρή Καθολική κι ότι, λίγο πριν το διαζυγίό της, κατάφερε να διαλύσει τον παράνομο δεσμό του άντρα της με την κοπέλα. Το χιόνι πέφτει πυκνό, κι η Μοντ επιμένει να μην αφήσει τον αφηγητή να οδηγήσει στους επικίνδυνους δρόμους του Κλερμόν-Φερράν. Και ο Βιντάλι τον πιέζει να μείνει, αλλά ο ίδιος βρίσκει ένα πρόσχημα κι εξαφανίζεται. Η Μοντ πέφτει στο κρεβάτι και συνεχίζει τις προσωπικές της εκμυστηρεύσεις...
Μια ταινία τόσο ευφυής και πλούσια στη σεναριακή της ανάπτυξη που αποφεύγει κάθε περιττό εντυπωσιασμό στις εικόνες της παραμένοντας πιστή στην αλήθειά της, έτσι ώστε ο θεατής να αισθάνεται σαν ένας «βουβός συνομιλητής» των ηρώων.

Το γόνато της Κλαίρης

Le genou de Claire (1970)

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Ερίκ Ρομέρ. **Φωτογραφία:** Νέστορ Αλμέντρος. **Ηθοποιοί:** Ζαν Κλοντ Μπριαλί, Ορόρα Κορνό. **Διάρκεια:** 105'
Λίγο πριν το γάμο του, ο διπλωμάτης Ζερόμ επιστρέφει στην οικογενειακή του βίλα, στην όχθη της Λίμνης του Άνσεϊ. Η Ορόρα, μια παλιά γνωστή του συγγραφέας, έχει νοικιάσει ένα δωμάτιο στο γειτονικό σπίτι της κυρίας Βαλιέρ, που ζει μόνη με τη δεκαεξάχρονη κόρη της, Λορά. Η Ορόρα ισχυρίζεται ότι η Λορά είναι ερωτευμένη με τον Ζερόμ και, σκοπεύοντας να κάνει αυτό το ειδήλιο το θέμα του επόμενου βιβλίου της, προσπαθεί να τον πείσει να επωφεληθεί. Ο Ζερόμ αφήνεται να παρασυρθεί στο παιχνίδι, και συνοδεύει τη Λορά σε μακρινούς περιπάτους, κάνοντας ατέλειωτες συζητήσεις μαζί της. Η μικρή τού εξομολογείται ότι προτιμά τους ώριμους άντρες, αλλά το βάζει στα πόδια όταν εκείνος προσπαθεί να τη φιλήσει. Ένα πρωί, εμφανίζεται η Κλαίρη, ετεροθαλής αδελφή της Λορά, που δείχνει απόλυτα αφοσιωμένη στο φίλο της, Ζιζ. Εκνευρισμένος από την απότομη συμπεριφορά του Ζιζ απέναντι στην Κλαίρη, ο Ζερόμ εκμυστηρεύεται στην Ορόρα ότι τον ταραξεί το σώμα της Κλαίρης και, ιδιαίτερα, το γόνάτο της. Εκείνη τον συμβουλεύει να εξορκίσει την ταραχή του καίδευόντας το...
Σίγουρα η πιο αισθησιακή και συνάμα τρυφερή ταινία του κύκλου «περί ηθικής» μέσα από μια αφήγηση απλή και χαρακτήρες καθημερινούς που διακριτικά «ακτινογραφούνται» ως προς τον εσωτερικό, τον ηθικό και συναισθηματικό τους κόσμο.

Ο έρωτας το απόγευμα

L'amour l'après-midi (1972)

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Ερίκ Ρομέρ. **Φωτογραφία:** Νέστορ Αλμέντρος. **Ηθοποιοί:** Μπεννάρ Βερλέι, Ζουζού, Φρανσουάζ Βερλέι. **Διάρκεια:** 98'
Ο Φρεντερίκ, καθηγητής που διατηρεί ένα μικρό γραφείο για τις υποθέσεις του, είναι παντρεμένος με την Ελέν και πρόκειται σύντομα ν' αποκτήσει το δεύτερο παιδί του. Του αρέσει να εργάζεται μόνος στο γραφείο του το μεσημέρι και να κάνει περιπάτους στο Παρίσι τ' απόγευμα. Του αρέσει να κοιτάζει τις γυναίκες και να φαντάζεται ότι τις κατακτά όλες... Κάποια μέρα, μπαίνει στη ζωή του η Κλοέ, η πρώην ερωμένη του καλύτερου του φίλου. Η απειλευθερωμένη Κλοέ εργάζεται ως μπαργούμαν και ζει με ένα από τα αφεντικά της. Ο Φρεντερίκ αρνείται να την προσλάβει για γραμματέα ή γκουβερνάντα του αγέννητου παιδιού του, γίνεται όμως ο έμπιστός της και τη βοηθάει να μετακομίσει όταν χωρίζει με το φίλο της. Εκείνη, ενώ τον πείθει να βρει ένα πρόσχημα να τη συνοδεύσει σε μια συνάντηση με κάποιον που της έχει υποσχεθεί καλύτερη δουλειά, την τελευταία στιγμή το ακυρώνει. Αργότερα, του εκμυστηρεύεται ότι, την ίδια μέρα, έφυγε για την Ιταλία μ' έναν καινούργιο εραστή...
Από καθαρά αισθητική άποψη, τόσο στο επίπεδο ερμηνείας των ηθοποιών όσο και στο επίπεδο χρωματικής επεξεργασίας των εικόνων, η ταινία αποτελεί ένα εξαιρετικό δείγμα της κινηματογραφικής δεξιοτεχνίας του σκηνοθέτη.

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α

Π Ρ Ο Β Ο Λ Ω Ν

Παρασκευή 20/9

19:00 Το γόνατο της Κλαίρης
21:00 Έρωτας το απόγευμα
23:00 Μία νύχτα με τη Μοντ

Σάββατο 21/9

19:00 Έρωτας το απόγευμα
21:00 Μία νύχτα με τη Μοντ
23:00 Το γόνατο της Κλαίρης

Κυριακή 22/9

19:00 Μία νύχτα με τη Μοντ
21:00 Το γόνατο της Κλαίρης
23:00 Έρωτας το απόγευμα

Δευτέρα 23/9

19:00 Το γόνατο της Κλαίρης
21:00 Έρωτας το απόγευμα
23:00 Μία νύχτα με τη Μοντ

Τρίτη 24/9

9:00 Έρωτας το απόγευμα
21:00 Μία νύχτα με τη Μοντ
23:00 Το γόνατο της Κλαίρης

Τετάρτη 25/9

19:00 Μία νύχτα με τη Μοντ
21:00 Το γόνατο της Κλαίρης
23:00 Έρωτας το απόγευμα

Πέμπτη 26/9

19:00 Έρωτας το απόγευμα
21:00 Μία νύχτα με τη Μοντ
23:00 Το γόνατο της Κλαίρης

8½, Οκτώμιση Otto e mezzo

Σκηνοθεσία: Φεντερίκο Φελίνι. Σενάριο: Φεντερίκο Φελίνι, Ένιο Φλαϊάνο, Τούλιο Πινέλι, Μπρουνέλο Ρόντι. Φωτογραφία: Τζιάνι Ντι Βενάντσο. Μουσική: Νίνο Ρότα. Ηθοποιοί: Μαρτσέλο Μαστρογιάνι, Ανούκ Εμέ, Κλαούντια Καρπινάλε, Ροσέλα Φαλκ, Σάντρα Μίλο. Ιταλία-Γαλλία, 1963. Διάρκεια: 114'

Παραθερίζοντας σε κάποια ιαματικά λουτρά ο Γκουίντο Ανσέλιμι, διάσημος σκηνοθέτης, προσπαθεί μάταια να αναπαυτεί και να χαλαρώσει. Πραγματικότητα και φαντασία μπερδεύονται στο μυαλό του και το μέρος όπου θα έπρεπε να ξεκουραστεί και να ηρεμήσει, γεμίζει από ήρωες της ζωής του. Φθάνει η ερωμένη του Κάρλα, η σύζυγός του Λουίζα και η ηθοποιός Κλάουντια, ενώ ταυτόχρονα οι συζητήσεις με τον παραγωγό, τους τεχνικούς και τους θαμώνες των λουτρών - πραγματικούς ή φανταστικούς - αυξάνουν την σύγχυση του Γκουίντο και του φέρνουν στο μυαλό μακρινές αναμνήσεις της ζωής του: το κολλέγιο, τους γονείς του, που αργότερα θα τους συναντήσει - παρ' όλο

που είναι νεκροί - σ' ένα νεκροταφείο. Ο Γκουίντο μπαίνει σε κρίση και σκέφτεται να εγκαταλείψει την ταινία που ετοιμάζει. Ο παραγωγός οργανώνει μια συνέντευξη τύπου, αλλά ο σκηνοθέτης αρνείται να συμμετάσχει και δραπετεύει με την Κλάουντια. Όταν πια έχει εγκαταλείψει οριστικά το σχέδιο της καινούριας ταινίας, τότε στο έρημο σετ εμφανίζονται ξανά οι ήρωες της ζωής του. Ο Γκουίντο αποφασίζει ν' αρχίσει γυρίσματα και δίνει εντολές απ' το μεγάφωνο: η ταινία - ίσως - μπορεί ν' αρχίσει. Ένα από τα αδιαμφισβήτητα -πρώτα- αριστουργήματα όχι μόνο του κινηματογράφου αλλά της σύγχρονης Τέχνης. Η Ταινία που «ο καθένας θα ήθελε να κάνει» όπως είχε πει ο Φρανσουά Τρυφώ. Ένα ολοκληρωμένο έργο που θέμα του είναι η κρίση της καλλιτεχνικής δημιουργίας όπου εν μέσω αυτής της κρίσης γεννιέται μια πανδαισία μορφών, φαντασιώσεων, ονείρων, αναμνήσεων που επανασυγκολλούν τα θραύσματα της πραγματικής ζωής του δημιουργού-κινηματογραφιστή που έχει καταντήσει για τόν ίδιο μια αφόρητη διαδικασία συμβιβασμού, όπου τίποτα πια δεν τον εμπνέει. Όσοπου η ζωή εξαγίνεται «γιорτή που αξίζει να τη ζήσουμε μαζί», όπως λέει ο Ανσέλιμι στο τέλος της ταινίας.

«Οι ονειροπολήσεις και τα όνειρα δεν είναι κι αυτά γεγονότα που συμβαίνουν, αν αφήσεις τον εαυτό σου ελεύθερο να τα ζήσει;» **Φεντερίκο Φελίνι, σκηνοθέτης**

...ο καλύτερος τρόπος
για να δείτε σινεμά!

Με την

κερδίζετε!

- Ελεύθερη είσοδο (με σειρά προτεραιότητας) σε όλες τις προβολές του 43ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης (8-17 Νοεμβρίου 2002)
- Ελεύθερη είσοδο σε όλες τις προβολές του 5ου Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης (28 Φεβρουαρίου - 8 Μαρτίου 2003).
- Έκπτωση 20% στα εισιτήρια του **ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT** για τις ταινίες Α' Προβολής και τα αφιερώματα.
- Έκπτωση 25% στις εκδόσεις του Φεστιβάλ.

Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με τη Γραμματεία του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης (τηλ. 0310 378431, fax 0310 285759, e-mail: secretariat@filmfestival.gr)

Σιμόν Simone

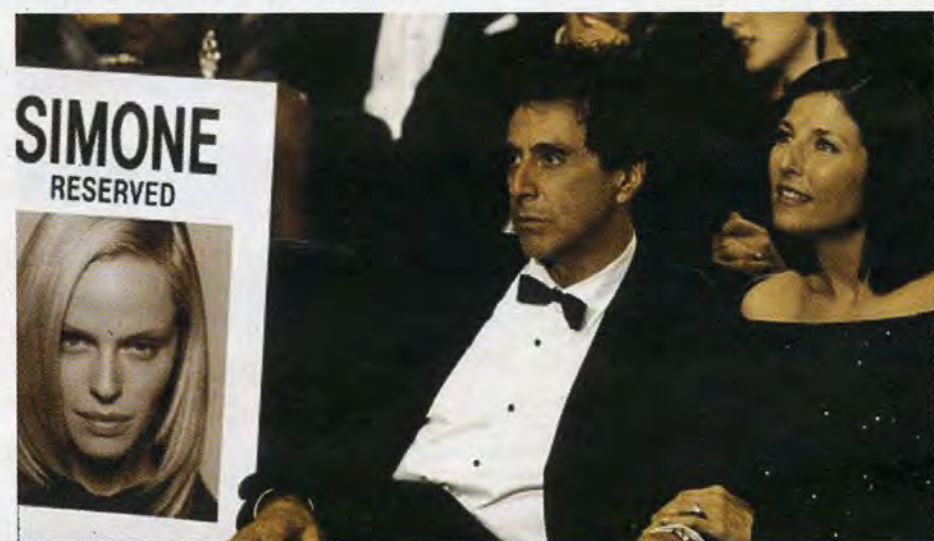
Σκηνοθεσία-σενάριο: Άντριου Νίκολ. Φωτογραφία: Ντέρεκ Γκρόβερ, Έντουαρντ Λάχμαν. Ηθοποιοί: Αλ Πατσίνο, Κάθριν Κίνερ, Γουινόνια Ράιντερ, Ρέιτσελ Ρόμπερτς III. Διάρκεια: 117'

Μια ειρωνική και κωμική ματιά σ' ένα κόσμο "εικονικής" πραγματικότητας -στο Χόλιγουντ- και τις διασημότητες του-, επιχειρεί στην καινούργια ταινία ο Άντριου Νίκολ (*Gattaca*). Στον κεντρικό ρόλο συναντάμε τον Αλ Πατσίνο που υποδύεται τον Βίκτορ Ταράνσκι, έναν σκηνοθέτη που αγωνιά να ολοκληρώσει την τελευταία του ταινία. Απρόοπτα προβλήματα, που διαταράσσουν την σκηνοθεσία της, προκύπτουν όταν η σαρ εγκαταλείπει τα γυρίσματα λόγω «καλλιτεχνικών διαφορών» (στην πραγματικότητα αιτία είναι μάλλον οι υπερβολικές απαιτήσεις της). Λύση στο πρόβλημα της αντικατάστασής της προσφέρουν οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές και ένα πρωτοποριακό πρόγραμμα δημιουργίας ειδικών εφέ. Ένα αστέρι γεν-

νιέται μέσα από τα bits και bytes: η Simone. Έχει τη σεξουαλικότητα μιας σύγχρονης σαρ (μοιάζει με την Cameron Diaz) και τη γοητεία και τη σαγήνη του παλιού Χόλιγουντ (μιλά όπως η Lauren Bacall). Η πρώτη «εικονική» ηθοποιός γρήγορα γίνεται μια διασημότητα και ο δημιουργός και σκηνοθέτης της, θα βρεθεί παγιδευμένος στον ιστό της απάτης που αριστοτεχνικά έχει υφάνει. Σεναριογράφος του *Truman Show*, ο Άντριου Νίκολ επιλέγει σ' αυτή την ταινία του την όχι και τόσο αληθινή πραγματικότητα του κινηματογράφου. Η ιδέα της ει-κονικής ηθοποιού δεν είναι και τόσο προφητική, αφού η τεχνολογία CGI επιτρέπει άπειρες και τεχνικά τέλειες παρεμβάσεις στην εικόνα. Και εδώ -όπως στο *Truman Show* και το *Gattaca*- στο κέντρο βρίσκουμε ένα άτομο παγιδευμένο από τις απρόοπτες (και επικίνδυνες διαστάσεις) που μπορεί να πάρει η τεχνολογία και το ψέμα.

Η σαρκαστική προσέγγιση του και η παρουσία του Αλ Πατσίνο στον κεντρικό ρόλο δίνουν στην ταινία βαρύτητα και ένα τόνο κριτικό απέναντι στο ίδιο το Χόλιγουντ, στους μηχανισμούς που έχει δημιουργήσει, στις διασημότητες του (και το πόσο αληθινές είναι), στην ίδια την μαγεία του (ή το ψέμα του).

Δημήτρης Μπάμπας

«Όλοι ξέρουμε ότι οι ψηφιακοί ηθοποιοί θα έρθουν πολύ σύντομα. Θα φθάσουμε σ' ένα σημείο, που όταν θα ανοίγουμε την τηλεόραση ή τον ηλεκτρονικό υπολογιστή, θα βλέπουμε έναν ηθοποιό ή έναν παρουσιαστή και δεν θα γνωρίζουμε αν είναι με σάρκα και οστά -και ακόμα περισσότερο... δεν θα μας ενδιαφέρει καν...»

Άντριου Νίκολ, σκηνοθέτης

το πρόσωπο του μήνα Επιμέλεια: Χρήστος Καλλιόπης

Al Pacino Ο σύγχρονος σαρ του κινηματογράφου

Ο Αλ Πατσίνο βρέθηκε σύντομα, μετά από την επιτυχία που είχε στη θεατρική σκηνή της Νέας Υόρκης, να είναι αναγνωρισμένος ηθοποιός στον κινηματογράφο κυρίως χάρις στον πολύ καλό ερμηνευμένο ρόλο του Μάικλ Κορλεόνε στον *Νονό* του Φράνσις Φορντ Κόπολα, το 1972. Ξεχώρισε επίσης για τις ερμηνείες του σε ταινίες όπως το *Σέρπικο* ή το *Ψωνιστήρι*.

Ο ίδιος δηλώνει πως δεν ευχαριστήθηκε την πρόωρη επιτυχία του: «Κατά κάποιο τρόπο ένιωθα έξω από τα νερά μου. Δεν γνώριζα πως να την αποδεχτώ, έτσι έγινα κι έπαιρνα ναρκωτικά δηλαδή, αυτοξευτιλιζόμουν.»

Γεννημένος στη Νέα Υόρκη, ανατράφηκε σε φτωχό περιβάλλον από την μητέρα του και τους παπούδες του, οι οποίοι δεν έζησαν αρκετά για να γνωρίσουν την καλλιτεχνική διαδρομή του παιδιού τους. Βραβεύτηκε το '92 με Όσκαρ για τον ρόλο του στο *Άρωμα γυναίκας*. Ασχολούμενος με τη σκηνοθεσία έφτιαξε το πολύ καλό *Looking for Richard*, ένα διασκεδαστικό διάλογο με θέμα τη μεταφορά του έργου του Σέξπηρ *Ριχάρδος ο Ε'* στον κινηματογράφο. Η 12χρονη κόρη του έφτιαξε στο βίντεο ένα πορτρέτο του πατέρα της το οποίο ονομάζει *Looking for Al*. Ταυτιζόμενος με τη φράση του Σέξπηρ για την ευτυχία αναφέρει: «Είμαι ευτυχισμένος που δεν είμαι παρευτυχισμένος.»

Μετά από μια σχετική απουσία τα τελευταία δύο χρόνια επιστρέφει τη φετινή περίοδο μεταξύ άλλων με τη συμμετοχή του στο *Insomnia* του Κρίστοφερ Νόλαν και στην κωμωδία του Άντριου Νίκολ *Σιμόν*. Στο *Σιμόν* ερμηνεύει τον εγωκεντρικό σκηνοθέτη ο οποίος αφού μένει χωρίς την πρωταγωνίστρια που είχε διαλέξει την αντικαθιστά με μια τεχνητά κατασκευασμένη γυναίκα που ως ηθοποιός μπορεί να είναι η τέλεια για το ρόλο. Πρόκειται για έναν φανταστικό συνδυασμό της ηγικήπισσας Νταϊάνα, της Τζούλια Ρόμπερτς και της Τζέινιφερ Λόπεζ τον οποίο στο *Σιμόν* ενσαρκώνει η Γουινόνια Ράιντερ. Γεννημένος τον Απρίλιο του 1940 ο Αλ Πατσίνο είναι ένας από τους πιο ολοκληρωμένους αμερικανούς ηθοποιούς της γενιάς του δίπλα στο Ρόμπερτ ντε Νίρο ή τον λίγο μεγαλύτερο Κλίντ Ιστυουντ. Δηλαδή, των ηθοποιών που διαμόρφωσαν τον σύγχρονο ορισμό του σαρ του κινηματογράφου ο οποίος πέρα από την επιφάνεια ασχολείται με την ουσία, τον προορισμό και τις δημιουργικές προεκτάσεις του ρόλου του ηθοποιού. Έχει τη φήμη του σοβαρού επαγγελματία και όπως δηλώνει: «δίνω βάρος στο γεγονός ότι κάποιος προσπαθεί να προχωρήσει στη δουλειά του, μάχεται για κάτι. Υπάρχει απλά μια ανάγκη που νιώθει ο άνθρωπος για να εξελίξει τα πράγματα. Έτσι η δουλειά γίνεται ένα πράγμα ύψιστης προτεραιότητας για τη ζωή του καθενός.»

η βαθιά επιθυμία του Σοχέι, Ιμαμούρα

27 Σεπτεμβρίου-3 Οκτωβρίου 2002

ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT - ΑΙΘΟΥΣΑ ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ

Ο Σοχέι Ιμαμούρα, ο μοναδικός δημιουργός που μαζί με τον Εμίρ Κουστουρίτσα τιμήθηκε δυο φορές με το Χρυσό Φοίνικα του Φεστιβάλ Καννών (*Η μπαλάντα του Ναραγιάμα*, *Το χέλι*), είναι από τους πρωτεργάτες της ιαπωνικής νουβέλ βαγκ. Ξεκίνησε ως βοηθός του Όζου, αλλιά σύντομα ξεχώρισε από το υπόλοιπο σώμα των Ιαπώνων σκηνοθετών με τομήρες θεματικά και πρωτοπόρες αισθητικά ταινίες, τις οποίες διακρίνει η ωμή ρεαλιστική παρατήρηση των κοινωνικών ηθών της μεταπολεμικής Ιαπωνίας. Ο Ιμαμούρα παρατηρεί τους ήρωές του με τη ματιά ενός εντομολόγου, θεωρώντας τον άνθρωπο πρωτίστως βιολογικό και δευτερευόντως κοινωνικό ον. Οι ταινίες του, γεμάτες από αναφορές στο ζωικό βασίλειο και τη φύση (*Η γυναίκα έντομο*, *Γουρούνια και θωρηκτά*, *Το χέλι*, *Η μπαλάντα του Ναραγιάμα*), διακρίνονται από μια έντονη φιληδονία (το σεξ έχει εδώ μια ζωική διάσταση) κι αναφέρονται κυρίως στην επαρχιακή ή ρούμπεν Ιαπωνία, στην κουζίνα και τα ήθη των χαμηλών κοινωνικών τάξεων, που κατά τον Ιμαμούρα εκφράζουν τις ρίζες και την ουσία της ιαπωνικής ψυχής (*Η βαθιά επιθυμία των θεών*, *Εϊτζανάικα*).

Διοργάνωση
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Με τη συνεργασία
THE JAPAN FOUNDATION
CINETECA DI BOLOGNA
MOSTRA INTERNAZIONALE DEL CINEMA LIBERO
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Π Ρ Ο Γ Ρ Α Μ Μ Α Π Ρ Ο Β Ο Λ Ω Ν

Παρασκευή 27 Σεπτεμβρίου

18:30	Ο δεύτερος αδελφός	101'
20:15	Η μπαλάντα του Ναραγιάμα	130'
23:00	Γουρούνια και θωρηκτά	108'

Σάββατο 28 Σεπτεμβρίου

18:00	Ανεκπλήρωτος πόθος	101'
20:00	Το χέλι	117'
22:00	Η βαθιά επιθυμία των θεών	172'

Κυριακή 29 Σεπτεμβρίου

17:00	Μπροστά στο σταθμό Νισί Γκίνζα	52'
	Κλεμμένος πόθος	92'
20:00	Εϊτζανάικα	150'
23:00	Ο πορνογράφος	128'

Δευτέρα 30 Σεπτεμβρίου

18:00	Ο αφανισμός ενός ανθρώπου	108'
20:00	Μαύρη βροχή	123'
22:30	Η εκδίκηση είναι δική μου	140'

Τρίτη 1 Οκτωβρίου

18:00	Ζέγκεν, ο άρχων του μπορντέλου	124'
20:30	Η μπαλάντα του Ναραγιάμα	130'
23:00	Η γυναίκα έντομο	123'

Τετάρτη 2 Οκτωβρίου

18:00	Το χέλι	117'
20:15	Η εκδίκηση είναι δική μου	140'
22:45	Δρ. Ακάγκι	128'

Πέμπτη 3 Οκτωβρίου

18:00	Η ιστορία της Ιαπωνίας από μια μπαργούμαν	105'
20:00	Χλιαρό νερό κάτω από μια κόκκινη γέφυρα	120'
22:30	Φονική επιθυμία	150'

Ο Ι Τ Α Ι Ν Ι Ε Σ

ΚΛΕΜΜΕΝΟΣ ΠΟΘΟΣ (1958)

ΝΟΥΣΟΥΜΑΡΕΤΑ ΓΙΟΚΟΥΤΣΟ

Σενάριο: Τσσίρο Σουζούκι (ψευδώνυμο του Χισάχι Γιαμανούτσι) από το μυθιστόρημα «Ηθοποιοί κάτω από την τέχνη» του Τόκο Κον. Ηθοποιοί: Γιόκο Μινάμιντα, Χιρογιούκι Ναγκάτο, Οσάμου Τακισάουα. Διάρκεια: 92 λεπτά. Ασπρόμαυρη.

Ο θιάσος Καμπούκι της οικογένειας Γιαμανούρα περνά μια δύσκολη οικονομικά περίοδο, καθώς δίνει παραστάσεις στην Οζάκα με ελάχιστους θεατές, οι οποίοι ενδιαφέρονται μόνο για το προίμιο της παράστασης, ένα ημίγυμνο σόου από τις «καλλιτέχνιδες» του θιάσου. Ο Κούιντα, που άφησε τις πανεπιστημιακές σπουδές του για να γίνει σκηνοθέτης, έχει μια πρόταση να δουλέψει στην τηλεόραση, αλλά αρνείται και ακολουθεί το θιάσο σε περιοδεία στη γειτονική επαρχία. Για τους κατοίκους της περιοχής πρόκειται για μεγάλο γεγονός, καθώς η παράσταση είναι αστεία, ερωτική και το κοινό συμμετέχει ενεργά σ' αυτήν. Όλοι είναι ευχαριστημένοι, εκτός από τον Κούιντα που θέλει να περάσει κάποιες νέες σκηνοθετικές απόψεις, αλλά τα υπόλοιπα μέλη του θιάσου ενδιαφέρονται κυρίως για ερωτικές περιπέτειες, μεθύσια και αστείες φάρσες. Κι ο ίδιος είναι εξάλλου συναισθηματικά μπερδεμένος, καθώς είναι ερωτευμένος με την Τσιντόρι, σύζυγο του πρωταγωνιστή Εζαμπούρο, ταυτόχρονα όμως πολιορκείται ερωτικά από την Τσιγκούσα.

Κλεμμένος πόθος

«Έχω μια βασική αρχή, που λέει ότι πρέπει να αποφεύγουμε τη συναισθηματική εμπλοκή του θεατή με την ταινία. Ο καλύτερος τρόπος είναι να κάνεις το θεατή να γελάσει. Γελώντας, ο θεατής συμμετέχει στην ταινία έμμεσα, κριτικά, αφού το γέλιο εμπεριέχει το χιούμορ· άρα, μια κάποια απόσταση από τα πράγματα.»

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΣΤΑΘΜΟ ΝΙΣΙ-ΓΚΙΝΖΑ (1958)

ΝΙΣΙ-ΓΚΙΝΖΑ ΕΚΙΜΕ/ΝΙΣΙ-ΓΚΙΝΖΑ STATION

Σενάριο: Σοχέι Ιμαμούρα. Ηθοποιοί: Φράνκι Ναγκάι, Σινίτσι Γιαναγκάουα, Κιόκο Χόρι, Κο Νισιμούρα, Χισάνο Γιαμαόκα, Σότσι Οζάουα. Διάρκεια: 52 λεπτά. Ασπρόμαυρη.

Η κυρία Ογιάμα, ιδιοκτήτρια ενός φαρμακείου, φεύγει με τις δυο κόρες της για διακοπές, αφήνοντας στη θέση της τον ονειροπόλο σύζυγό της. Ο Τζουτάρο Ουγιάμα νειρεύεται συνεχώς ένα τροπικό νησί, όπου, την περίοδο του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, είχε σχέσεις με μια εξωτική ιθαγενή. Ένας φίλος του, κτηνίατρος, τον προτρέπει να απατήσει τη σύζυγό του, και τον παρασύρει σε νυχτερινή βόλτα στα κακόφημα μπαρ. Ο Τζουτάρο, όμως, έχει το βλέμμα του στραμμένο σε μια όμορφη υπάλληλο ενός γειτονικού μαγαζιού. Προς μεγάλη του έκπληξη, εκείνη του προτείνει να βγουν σε ραντεβού. Στη διάρκεια μιας βόλτας με βενζινάκατο, του ομολογεί ότι, στην πραγματικότητα, την έβαλε η σύζυγός του, για να τον προσέχει. Μια ξαφνική θύελλα τους βγάζει σ' ένα άγνωστο μέρος που θυμίζει κάπως το ονειρεμένο τροπικό νησί του Τζουτάρο. Το πρωί, όμως, ο παρ' ολίγον μοιχός ανακαλύπτει ότι βρίσκεται στο μέρος των διακοπών της συζύγου του!

ΑΝΕΚΠΛΗΡΩΤΟΣ ΠΟΘΟΣ (1958)

ΧΑΤΕΣΙΝΑΚΙ ΓΙΟΚΟΥΜΠΟ

Σενάριο: Τσιόρο Σουτζούκι, Σοχέι Ιμαμούρα, από το μυθιστόρημα του Σίντζι Φουτζιουάρα. **Ηθοποιοί:** Μιζάκο Ουατανάμπε, Χιρογιούκι Ναγκάτο, Σανσέ Νακαχάρα. **Διάρκεια:** 101'. **Ασπρόμαυρη.** **Βραβεία:** Βραβείο Μπλε Ταινίας που δίνεται στα νέα ταλέντα.

Στις 15 Αυγούστου 1955, δέκα χρόνια μετά τη συνθηκολόγηση της Ιαπωνίας, τέσσερα άτομα που ήταν κάποτε συμπολεμιστές, συναντιούνται σ' ένα σταθμό, με σκοπό να ξεθάψουν ένα πολύτιμο φορτίο μορφίνης που είχαν κρύψει σ' ένα αντιαεροπορικό καταφύγιο. Όμως, αντί του αξιωματικού που ήταν αρχηγός τους, παρουσιάζεται η Σίμα, η οποία ισχυρίζεται ότι είναι η χήρα του, ενώ, αντί να παρουσιαστούν συνολικά τέσσερις, παρουσιάζονται πέντε, κάτι που τους κάνει να δυσπιστούν ο ένας προς τον άλλον. Για να φτάσουν μέχρι το φορτίο που βρίσκεται θαμμένο κάτω από ένα χασάπικο, ενοικιάζουν ένα κοντινό κατάστημα και σκάβουν σήραγγες.

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΑΔΕΛΦΟΣ / ΝΙΑΝΤΣΑΝ (1959)

Σενάριο: Καζούο Ικέντα, Σοχέι Ιμαμούρα, από το ημερολόγιο της Σουέκο Γιαμαμότο. **Ηθοποιοί:** Χιρογιούκι Ναγκάτο, Κάγιο Ματσούο, Τακέσι Οκιμούρα, Ακίκο Μέντα. **Διάρκεια:** 101 λεπτά. **Ασπρόμαυρη.** **Βραβεία:** Βραβείο Υπουργείου Παιδείας στο Φεστιβάλ των Τεχνών. Επαρχία Κιούσου, 1953-'54, περίοδο οικονομικής κρίσης, κατά την οποία κλείνουν τα μεταλλωρυχεία της περιοχής. Τέσσερα αδέρφια κορεατικής καταγωγής κηδεύουν τον πατέρα τους κι αναγκάζονται να χωρίσουν για να επιβιώσουν. Ο 20χρονος Κίτσι φεύγει για να δουλέψει σ' εργοστάσιο στο Ναγκασάκι, η 16χρονη Γιοσίκο πιάνει δουλειά σε γειτονική πόλη, ενώ ο 13χρονος Τακάιτσι και η 10χρονη Σουέκο φιλοξενούνται σ' ένα φίλο του πατέρα τους. Όταν εκείνος παίρνει αναγκαστικά πρόωρη σύνταξη έπειτα από εργατικό ατύχημα στο ορυχείο, τα δυο παιδιά μένουν προσωρινά σ' έναν ηλικιωμένο φίλο του πατέρα τους, αλλά το σκάνε κι επιστρέφουν ξανά στο χωριό τους.

ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ ΚΑΙ ΘΩΡΗΚΤΑ (1960)

ΜΠΟΥΤΑ ΤΟ ΓΚΟΥΝΚΑΝ

Σενάριο: Χισάκι Γιαμανούτσι, Σοχέι Ιμαμούρα, από το μυθιστόρημα του Κάζου Οτσούκα. **Ηθοποιοί:** Χιρογιούκι Ναγκάτο, Τζισούκο Γιοσιμούρα, Γίοκο Μινανίτα, Μασάο Μισίμα. **Διάρκεια:** 108 λεπτά. **Ασπρόμαυρη (Nikkatutscope).** **Βραβεία:** Βραβείο Μπλε Ταινίας. Την επαύριο του πολέμου, σε μια κακόφημη συνοικία του Τόκιο που βρίσκεται δίπλα σε μια αμερικανική βάση, η τοπική μαφία ασχολείται μεταξύ άλλων με την εκτροφή γουρουνιών που προορίζονται για τον αμερικανικό στόλο. Υπεύθυνος για τη φύλαξη των γουρουνιών είναι ο Κίντα, ένας νεαρός που ονειρεύεται να γίνει γιακούζα, παρά τις αντίθετες συμβουλές της ερωμένης του, Χαρούκο, μπαργούμαν και πόρνης. Ένα βράδυ, ο Κίντα βοηθά τους γκάνγκστερ φίλους του να ξεφορτωθούν το πτώμα ενός μαφιόζου. Όμως η συμμορία του Κίντα χωρίζεται σε δύο αντίπαλα στρατόπεδα. Τρεις αμερικανοί στρατιώτες βιάζουν τη Χαρούκο, κι όταν εκείνη αποπειράται να τους κλέψει, τη χτυπούν βίαια, μπροστά στα μάτια της αμέτοχης στρατονομίας. Ο Κίντα, θύμα της αφέλειάς του, συμφωνεί με μια από τις δυο συμμορίες να παραδώσει τα γουρούνια, όμως η άλλη συμμορία τούς παίρνει είδηση και τους κυνηγά μέχρι την πόλη.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΕΝΤΟΜΟ / ΝΙΠΟΝ ΚΟΝΤΣΟΥΚΙ (1963)

Σενάριο: Κέιτζι Χασέμπε, Σοχέι Ιμαμούρα. **Ηθοποιοί:** Σατσίκο Χιντάρι, Τζισούκο Γιοσιμούρα, Κάζουο Κιταμούρα. **Διάρκεια:** 123 λεπτά. **Ασπρόμαυρη.** **Βραβεία:** Αργυρή Άρκτος και βραβείο γυναικείας ερμηνείας στο Φεστιβάλ Βερολίνου 1964. Η Τόμε γεννιέται το 1918 σε μια οικογένεια χωρικών, χωρίς να γνωρίζει αν ο Τσούτσι, ο σύζυγος της μητέρας της, είναι και αληθινός της πατέρας. Το 1941, τη βρίσκουμε να δουλεύει σ' ένα εργοστάσιο υφαντουργίας, όπου τα φτιάχνει με τον Ματσούναμι, ένα συνδικαλιστή. Μένει έγκυος, μετά το βιασμό της από το γιο του εργοστασιάρχη, λίγο πριν αυτός πάει στο μέτωπο. Μετά τον πόλεμο, η Τόμε αφήνει την κόρη της, Νομπούκο, στον πατέρα της και φεύγει για το Τόκιο. Στην αρχή εργάζεται ως υπηρέτρια στο σπίτι ενός αμερικανού στρατιώτη και μιας πόρνης. Γίνεται μέλος μιας θρησκευτικής οργάνωσης, όπου γνωρίζει την πατρόνα ενός οίκου ανοχής. Αρχικά παίρνει το μέρος των κοριτσιών, σύντομα όμως εξελίσσεται σε μια αδίστακτη πατρόνα.

ΦΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΥΜΙΑ / ΑΚΑΪ ΣΑΤΣΟΥΓΙ (1964)

Σενάριο: Κέιτζι Χασέμπε, Σοχέι Ιμαμούρα, από το μυθιστόρημα Χιμίτσου του Σίντζι Φουτζιουάρα. **Ηθοποιοί:** Μασούμι Χαρουκάουα, Ακίρα Νισιμούρα, Σιγκέρο Τσουγιουγκούτσι, Γιούκο Κουζουνόκι. **Ασπρόμαυρη.** **Διάρκεια:** 150 λεπτά. **Βραβεία:** Βραβείο Μπλε Ταινίας. Στα περίχωρα της πόλης Σεντάι, 250 χιλιόμετρα βόρεια του Τόκιο, και σ' ένα σπίτι που βρίσκεται κοντά στον σιδηροδρομικό σταθμό, η Σαντακό, πρώην υπηρέτρια ταπεινής καταγωγής, ζει μια μονότονη ζωή στο πλευρό του συζύγου της, Ρίτσι, ενός ασθενικού βιβλιοθηκάρη που την απατά με μια συνάδελφό του. Ένα βράδυ, ένας διαρρήκτης βιάζει τη Σαντακό, η οποία δεν λέει σε κανέ-

Ανεκπλήρωτος πόθος

Ο δεύτερος αδελφός

Γουρούνια και θωρηκτά

«Θα ήθελα να κάνω μια ταινία όπου να υπάρχουν μόνο η θάλασσα, ο ουρανός και τα ζώα...»

Η γυναίκα έντομο

Φονική επιθυμία

Η βαθιά επιθυμία των θεών

να το πάθημά της, αλλά αποπειράται να αυτοκτονήσει. Ο βιαστής ξανάρχεται και της ομολογεί ότι είναι τρελά ερωτευμένος μαζί της, όπως κι ότι σύντομα πρόκειται να πεθάνει εξαιτίας μιας καρδιακής πάθησης. Η Σαντακό, συναισθηματικά μπερδεμένη, νιώθει να την έλκει αυτός ο βίαιος άνδρας, αλλά και, ταυτόχρονα, να φοβάται ότι θέλει να την απομακρύνει από το παιδί της.

Ο ΠΟΡΝΟΓΡΑΦΟΣ (1966)

ΤΖΙΝΡΟΥΓΚΑΚΟΥ ΝΙΟΥΜΟΝ

Σενάριο: Σοχέι Ιμαμούρα, Κιότζι Νουμάτα, από το διήγημα «Ερογκότσι τάτσι» του Ακιγιούκι Νοσάκα. **Ηθοποιοί:** Σόισι Οζάουα, Σουμίκιο Σακαμότο, Μασάομι Κόντο. **Ασπρόμαυρη.** **Διάρκεια:** 128 λεπτά. **Βραβεία:** Βραβείο Άσπρου Βούδα. Βραβείο ερμηνείας στον Σόισι Οζάουα.

Ο Ογκάτα, επονομαζόμενος «Σουμπού», πλασεί ιατρικών εργαλείων, έχει μια διπλή επαγγελματική ζωή και ως πορνογράφος. Γυρίζει πορνογραφικές ταινίες, πουλά διάφορα ερωτικά «γκάτζετ», βρίσκει (ψεύτικες) παρθένες σε γερο-παρालήδες. Παρά το γεγονός ότι ο Ογκάτα εκτελεί το επάγγελμα του πορνογράφου σαν να επρόκειτο για μια θεία αποστολή που αποσκοπεί να φέρει ευτυχία στους σεξουαλικά στερημένους, ο ίδιος διάγει μια δύσκολη ερωτική ζωή. Συζει με τη Χάρου, μια χήρα με δυο παιδιά, η οποία αρνείται να τον παντρευτεί, επειδή θεωρεί ότι, κάθε φορά που κάνουν έρωτα, αντιδρά ο μακαρίτης άντρας της (για τον οποίο πιστεύει ότι έχει μετενσαρκωθεί σ' έναν κυπρίνο που διατηρεί στο ενυδρείο της!).

Ο ΑΦΑΝΙΣΜΟΣ ΕΝΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥ (1967)

ΝΙΝΓΚΕΝ ΤΖΟΧΑΤΣΟΥ

Συν-σκηνοθεσία: Κίριο Ουραγιάμα. **Σενάριο:** Σοχέι Ιμαμούρα. **Ηθοποιοί:** Σιγκέρο Τσουγιουγκούτσι, Σοχέι Ιμαμούρα, Γίοσι Χαγιακάουα, Σάγιο Χαγιακάουα. **Διάρκεια:** 130/103 λεπτά. **Ασπρόμαυρη.**

Ο Ιμαμούρα και το συνεργείο του επισκέπτονται το αστυνομικό τμήμα όπου υπάρχουν τουλάχιστον 30.000 φάκελοι εξαφανισμένων ατόμων, κι επιλέγουν το φάκελο του Όσιμα, ενός πωλητή σε μια εταιρεία πλαστικών, ο οποίος εξαφανίστηκε ύστερα από μια μικρή κατάχρηση. Η έρευνα επικεντρώνεται στη Γίοσι Χαγιακάουα, πρώην αρραβωνιαστικιά του Όσιμα, η οποία εγκαταλείπει τη δουλειά της κι ακολουθεί την κινηματογραφική ομάδα στη Βόρεια Ιαπωνία όπου ζει η γριά μητέρα του εξαφανισμένου. Μπροστά από το φακό παρελαύνουν χωρικοί, παλιοί συνάδελφοι, άνθρωποι που είδαν τον Όσιμα για τελευταία φορά. Ωστόσο, μετά από έρευνες έξι μηνών χάνεται κάθε ελπίδα να βρεθεί ο Όσιμα.

Η ΒΑΘΙΑ ΕΠΙΘΥΜΙΑ ΤΩΝ ΘΕΩΝ (1968)

ΚΑΜΙΓΚΑΜΙ ΝΟΥ ΦΟΥΚΑΚΙ ΓΙΟΚΟΥΜΠΟ

Σενάριο: Σοχέι Ιμαμούρα, Κέιτζι Χασέμπε. **Ηθοποιοί:** Ρεντάρο Μικούνι, Τσοϊσίρο Κασουαρέζακι, Χιντέκο Οκιγιάμα, Καντζούρο Αράσι. **Διάρκεια:** 170 λεπτά. **Έγχρωμη.**

Στο φανταστικό νησί Κουράγκε, στα νότια της Ιαπωνίας, όπου οι κάτοικοι ζουν ημι-πρωτόγονα και πιστεύουν στη «βαθιά επιθυμία των θεών», έρχεται ο Καρίγια, ένας μηχανικός, για να βρει νερό για ένα εργοστάσιο ζάχαρης. Ο αρχηγός του χωριού επίσημα τον βοηθά, κάνει όμως τα πάντα για να μην αποκαλύψει την πηγή προέλευσης του νερού, γιατί το μέρος θεωρείται ιερό. Στο χωριό ζει ο γερο-Γιαμανόρι, ο οποίος έκανε δυο παιδιά, τον Νεκίτσι και την Ούμα, με την ίδια του την κόρη. Ο Νεκίτσι (που τρέφει έντονο ερωτικό πάθος για την αδελφή του, γι' αυτό και είναι αλυσοδεμένος) σκάβει μια τάφρο για να μπορέσει να απελευθερωθεί, αλλά και να ικανοποιήσει τη βούληση των θεών. Τα δύο παιδιά του (ο Καμετάρο, που ονειρεύεται να φύγει απ' το νησί, και η αισθησιακή, αλλά ελαφρώς καθυστερημένη Τορίκο) εκφράζουν επίσης αισθήματα αιμομικτηκής ερωτικής έλξης. Η Τορίκο ερωτεύεται τον Καρίγια, ο οποίος φεύγει για το Τόκιο, αφού της υπόσχεται να την παντρευτεί.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΑΣ

ΑΠΟ ΜΙΑ ΜΠΑΡΓΟΥΜΑΝ (1970)

ΝΙΠΟΝ ΣΕΝΓΚΟΣΙ

Σενάριο-Συνέντευξη: Σοχέι Ιμαμούρα. **Ηθοποιοί:** Τάμι Ακάζα, Ετσούσκο Ακάζα, Ακέμι Ακάζα. **Διάρκεια:** 105 λεπτά. **Ασπρόμαυρη.**

Ιδιοκτήτρια ενός μπαρ στη Γιόκοσοουκα, μια πόλη κοντά στο Τόκιο όπου υπάρχει μια σημαντική αμερικανική βάση, η Μαντάμ Ονμπόρο ή Ακάζα όπως είναι το επίθετό της, αφηγείται στο φακό τη ζωή της και σχολιάζει με τον δικό της τρόπο ντοκουμέντα της μεταπολεμικής ιστορίας της Ιαπωνίας: η ανακοίνωση της συνθηκολόγησης της Ιαπωνίας, ο ερχομός των Αμερικανών που δεν προχώρησαν σε πράξεις βιασμού, η επιστροφή των αιχμαλώτων πολέμου, η μαύρη αγορά, ο πόλεμος της Κορέας, οι διαδηλώσεις κατά της ανανέωσης της αμερικανοϊαπωνικής συνθήκης φιλίας, η απαγόρευση της πορνείας το 1958, ο πριγκιπικός γάμος το 1959 και η χλιδή που συνόδευσε την τελετή, κ.λπ.

Η ΕΚΔΙΚΗΣΗ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΗ ΜΟΥ (1979)

ΦΟΥΚΟΥΣΟΥ ΣΟΥΡΟΥ ΟΥΑ ΟΥΑΡΕ ΝΙ ΑΡΙ

Σενάριο: Μασάρου Μπάμπα, Σουνσάκου Ικεχάτα, από το βιβλίο του Ριούζο Σάκι. **Ηθοποιοί:** Κεν Ογκάτα, Ρεντάρο Μικούνι, Μπισούκο Μπάισο. **Έγχρωμη. Διάρκεια:** 140 λεπτά. **Βραβεία:** Βραβείο καλύτερης ταινίας στο Φεστιβάλ Στρασβούργου. Βραβείο Μπλε Ταινίας. Βραβείο σκηνοθεσίας της Ιαπωνικής Ακαδημίας Κινηματογράφου. Η αληθινή ιστορία του Ιουάο Ενοκίζου, του πιο καταζητούμενου εγκληματία στα αστυνομικά χρονικά της Ιαπωνίας. Στην αρχή της ταινίας παρακολουθούμε τον Ενοκίζου να δολοφονεί με τον πιο άγριο τρόπο δυο υπαλλήλους για ένα ασήμαντο ποσό. Είναι Οκτώβριος του 1963, και η αστυνομία θα τον συλλάβει τον Ιανουάριο του 1964, ύστερα από 78 μέρες ανελέητης καταδίωξης σε όλη την Ιαπωνία. Προηγουμένως, αστυνομικοί ανακρίνουν δυο ερωμένες του, οι οποίες τον παρουσιάζουν ως σεξουαλικά μανιακό, όπως και την οικογένειά του, που διατηρεί ένα πανδοχείο. Ο πατέρας του Σιζούο, πρώην ψαράς, είναι καθολικός. Στον Πόλεμο δέχεται αδιαμαρτύρητα τις προσβολές ενός αξιωματικού, προκαλώντας την οργή του μικρού γιου του, ο οποίος δε θα τον συγχωρέσει ποτέ. Ο Ενοκίζου έχει από νωρίς προβλήματα με το νόμο και μπαينوβγαίνει στη φυλακή για διάφορες απάτες.

ΕΪΤΖΑΝΑΪΚΑ / ΕΙΪΑΝΑΙΚΑ (1981)

Σενάριο: Σοχέι Ιμαμούρα, Κεν Μιγιαμάτο από το θεατρικό έργο «Νί-πον χιμίν μπούσι»/ «Η μπαλάντα του ιαπωνικού χύδην λαού» του Σοχέι Ιμαμούρα. **Ηθοποιοί:** Σιγκέρου Ιζουμίγια, Καόρι Μομόι, Κεν Ογκάτα. **Διάρκεια:** 151 λεπτά. **Έγχρωμη.**

Το 1866, ο χωρικός Γκέντζι επιστρέφει στην Ιαπωνία ύστερα από έξι χρόνια απουσία στην Αμερική, με μοναδικό σκοπό να πάρει τη σύζυγό του, Ινέ, στη «χώρα της ελευθερίας». Εκείνη, όμως, πουλήθηκε πριν μερικά χρόνια σ' ένα δίκτυο πορνείας στην κακόφημη συνοικία Ριογκόκου του Έντο (παλιά ονομασία του Τόκιο). Ο Γκέντζι τη βρίσκει, αλλά δεν καταφέρνει να την πείσει να φύγει μαζί του για την Αμερική. Βρισκόμαστε σε μια μεταβατική περίοδο κοινωνικών αλλαγών, που φέρνει αντιμέτωπους τους ρεφορμιστές (κυρίως εμπόρους) και τους οπαδούς των Σογκούν που δε θέλουν να χάσουν τα προνόμιά τους. Ο Γκέντζι πρωτοστατεί σε πράξεις προβοκάτοιας. Κραυγάζοντας «Εϊτζανάικα» («Γιατί όχι; Τι έχουμε να χάσουμε;»), ο λαός ξεσπώνεται και ξεχύνεται στους δρόμους.

Η ΜΠΑΛΑΝΤΑ ΤΟΥ ΝΑΡΑΓΙΑΜΑ (1983)

ΝΑΡΑΓΙΑΜΑ ΜΠΟΥΣΙ-ΚΟ

Σενάριο: Σοχέι Ιμαμούρα, Σουνσάκου Ικεχάτα, Κούνιο Τακεσίγκε, από τα διηγήματα του Σισίρο Φουκαζάουα «Τοχόκου νο ζουμουτάσι/Οι άνθρωποι της Τοχόκου» και «Ναραγιάμα μπούσι-κο/Μελέτες γύρω από τα τραγούδια του Ναραγιάμα». **Ηθοποιοί:** Κεν Ογκάτα, Σουμόκο Σακαμότο, Άκι Τακέτζο. **Διάρκεια:** 128 λεπτά. **Έγχρωμη. Βραβεία:** Χρυσός Φοίνικας Φεστιβάλ Καννών 1983.

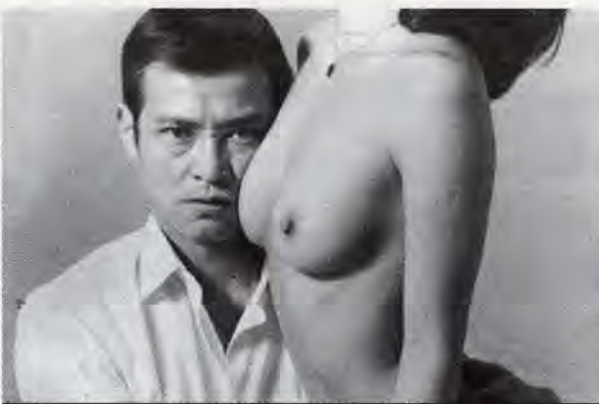
Στο ορεινό χωριό Σίνσου, η γριά Όριν πλησιάζει τα 70 και, σύμφωνα με τα έθιμα του τόπου, πρέπει να πάει στην κορυφή του βουνού Ναραγιάμα και ν' αφήσει την ψυχή της, επιτρέποντας έτσι με το θάνατό της την επιβίωση κάποιου πιο νέου και παραγωγικού μέλους της κοινότητας. Η Όριν, όμως, δε δείχνει καθόλου καταβεβλημένη. Έγνοιά της είναι ο μεγάλος γιος της, Τατσουχέι, που έμεινε χήρος με τρία παιδιά. Ο δεύτερος γιος της, Ρισούκε, βγάζει από το σώμα του μια απωθητική οσμή, που καθιστά σχεδόν αδύνατη την ικανοποίηση των σεξουαλικών του αναγκών. Η Όριν πείθει μια γρια χήρα να κοιμηθεί με το γιο της, Ρισούκε. Ικανοποιημένη ότι έμαθε στη νύφη της όλα όσα χρειάζεται, μπορεί τώρα να φύγει ήσυχη για το βουνό.

ΖΕΓΚΕΝ, Ο ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΜΠΟΡΝΤΕΛΟΥ (1987)

ZEGEN

Σενάριο: Σοχέι Ιμαμούρα, Κότα Οκάμπε, Λούνιο Τακεσίγκε από την αυτοβιογραφία του Ικέτζι Μουραόκα. **Ηθοποιοί:** Κεν Ογκάτα, Μπισούκο Μπάισο, Κο Τσουν-Χσιούνγκ. **Διάρκεια:** 124 λεπτά. **Έγχρωμη.**

Το 1902, ο Ικέτζι Μουραόκα, που πριν 8 χρόνια έφυγε από την άγονη περιοχή της Σιμαμπάρα για να βρει την τύχη του, ξεμπαρκάρει στο Χονγκ-Κονγκ όπου πιάνει δουλειά σ' ένα κουρείο. Μια μέρα ένας αξιωματικός του ιαπωνικού στρατού τον διατάσσει να φύγει μαζί του για τη Μαντζουρία, για να κατασκοπεύσουν τους Ρώσους. Εκεί ο Μουραόκα γνωρίζεται με γιαπωνέζες πόρνες που πουλήθηκαν από τις φτωχικές οικογένειές τους και που τώρα δεν μπορούν να επιστρέψουν στα σπίτια τους, γιατί είναι «ντροπιασμένες». Με αφέλεια εναποθέτουν τις οικονομίες τους στον Μουραόκα για να τις δώσει στους γονείς τους στην Ιαπωνία, αλλά αυτός όταν επιστρέφει στο Χογκ Κονγκ χρησιμοποιεί αυτό το ποσό για να εξαγοράσει την πρώην γυναίκα του Σίχο, που έγινε πόρνη και για να αγοράσει ένα κουρείο στο πρώην αφεντικό του. Ωθούμενος από καθαρά πατριωτικά αισθήματα σώζει μια ομάδα νεαρών γυναικών από τα χέρια κινέζων πειρατών, αλλά στη συνέχεια δεν διστάζει να τις

Η εκδίκηση είναι δική μου

Η μπαλάντα του Ναραγιάμα

«Η σύγχρονη κοινωνία μου φαίνεται ότι είναι μια αυταπάτη, και η ζωή που περιγράφω στην Μπαλάντα του Ναραγιάμα, είναι η πραγματική, η φυσική ζωή. Κατ'εμέ η σύγχρονη Ιαπωνία δεν είναι παρά ένας μύθος.»

Μαύρη βροχή

Το χέλι

Δρ. Ακάγκι

Χλιαρό νερό κάτω από μια κόκκινη γέφυρα

πουλήσει για να στήσει μια μεγάλη επιχείρηση πορνείας. Επεκτείνει τις δραστηριότητές του στη Μαλαισία, όπου γίνεται ένας αληθινός ζέγκεν (άρχων του μπορντέλου).

ΜΑΥΡΗ ΒΡΟΧΗ / ΚΟΥΡΟΪ ΑΜΕ (1988)

Σενάριο: Τσιόρο Ισίνο, Σοχέι Ιμαμούρα από το ομότιπλο μυθιστόρημα και τη νουβέλα «Γιοχάι τάπσο» του Μασούτζι Ιμπούζε. **Ηθοποιοί:** Κιζούο Κιταμούρα, Ετσούκο Ισιχάρα, Γιοσίκο Τανάκα. **Διάρκεια:** 123 λεπτά. **Ασπρόμαυρη. Βραβεία:** Βραβείο τεχνικής επιτροπής Φεστιβάλ Καννών 1989. Ειδική μνεία οικουμενικού βραβείου στο Φεστιβάλ Καννών 1989. Βραβείο καλύτερης ταινίας στο Φεστιβάλ Φλάνδρας. Πέντε βραβεία από την Ακαδημία Ιαπωνικού Κινηματογράφου.

Στις 6 Αυγούστου 1945, η ατομική βόμβα σκάει στη Χιροσίμα. Ανάμεσα στους διασωθέντες κατοίκους της πόλης που, όμως, δέχτηκαν τη «μαύρη βροχή» του ραδιενεργού νέφους, είναι και ο Σιγκεμάτσου και η 20χρονη ανιψιά του, Γισσούκο. Πέντε χρόνια αργότερα, η Γισσούκο ζει με το θείο και τη θεία της Σιγκέκο σ' ένα χωριό, στα περικόρη της Φουκουγιάμα, όπου η ειδυλλιακή φύση μοιάζει ανέγγιχτη από τη βόμβα, όχι όμως και οι κάτοικοι, που κουβαλούν πάνω τους τα τραύματα του πολέμου. Όπως ο Γιούτσι, ένας μισότρελος πρώην αξιωματικός, που νομίζει ότι απειλείται από αμερικανικά τανκ κάθε φορά που ακούει θόρυβο μοτέρ. Η Γισσούκο βρίσκεται σε ηλικία γάμου, όμως οι φήμες ότι έχει προσβληθεί από τη «μαύρη βροχή» οδηγούν σε αδιέξοδο διάφορα συναισθήματα.

ΤΟ ΧΕΛΙ / ΟΥΝΑΓΚΙ (1996)

Σενάριο: Σοχέι Ιμαμούρα, Μοτοφούμι Τομικάουα, Νταϊζούκε Τένγκαν από το διήγημα «Γιάμι νι χιραμέκου/Ακποβολώντας στο σκοτάδι» του Ακίρα Γιοσιμούρα. **Ηθοποιοί:** Κότζι Γιακούσο, Μίσα Σιμίζου, Φούτζι Τσουνέτα. **Διάρκεια:** 117 λεπτά. **Έγχρωμη. Βραβεία:** Χρυσός Φοίνικας Φεστιβάλ Καννών 1997 (εξ ημισείας με τη Γεύση του κερασίου του Αμπάς Κιαροστάμι). Βραβείο σκηνοθεσίας και ανδρικής ερμηνείας (Κότζι Γιακούσο) στο Ασιατικό Φεστιβάλ του Τσέγιου (Κορέα) 1997.

Ο Τακούρο σκοτώνει τη γυναίκα του όταν τη βρίσκει στο κρεβάτι με τον εραστή της, και παραδίδεται στην αστυνομία. Ύστερα από 8 χρόνια φυλακή απελευθερώνεται με αναστολή και εγκαθίσταται σε μια λιμνούλα, στα περικόρη του Τόκιο, όπου ανοίγει ένα κουρείο. Όλα αυτά τα χρόνια μοναδική του συντροφιά ήταν ένα χέλι, που το εξέτρεφε κρυφά στη φυλακή. Τώρα τον συντροφεύει σ' ένα ενυδρείο. Ο Τακούρο δε μιλά παρά μόνο σ' αυτό, αλλά σιγά σιγά αρχίζει να προσαρμόζεται στην κοινωνική ζωή, καθώς στο κουρείο μαζεύεται μια μόνιμη πελατεία από ανθρώπους της γειτονιάς. Μια μέρα, σώζει τη ζωή της Κέικο, μιας κοπέλας που αποπειράθηκε να αυτοκτονήσει κινούμενη που του θυμίζει τη γυναίκα του. Η Κέικο ζητά να γίνει βοηθός του, κάτι που φέρνει πελατεία στο κουρείο, ενώ ένα ειδύλλιο αρχίζει να πλανάται ανάμεσά τους.

ΔΡ ΑΚΑΓΚΙ (1998)

KANZO SENSEI

Σενάριο: Σοχέι Ιμαμούρα, Νταϊσούκε Τένγκαν, από το μυθιστόρημα Ο Δρ Ήπαρ του Άνγκο Σακαγκούτσι. **Ηθοποιοί:** Ακίρα Εμότο, Κουμίκιο Άσο, Τζιούρο Κάρα. **Διάρκεια:** 128 λεπτά. **Έγχρωμη.**

Την παραμονή της παράδοσης της Ιαπωνίας, το 1945, και μέσα σ' ένα πολεμικό κλίμα, ο Δρ Ακάγκι, γιατρός σε παραθαλάσσια κωμόπολη, αγωνίζεται να διασώσει τα ιδανικά του ιατρικού επαγγέλματος, όπως και να βρει τη θεραπεία της ηπατίτιδας (εξ ου και το παρατσούκλι του: «Δρ Ήπαρ»), σε μια χώρα όπου η φονική αυτή αρρώστια θερίζει, κυρίως στα φτωχικά στρώματα. Ο Δρ Ακάγκι και δύο φίλοι του, ένας μέθυσος καλόγερος κι ένας μορφινομανής και νικησιτής χειρουργός, βρίσκονται στο περιθώριο της милитарιστικής Ιαπωνίας. Στο τρίο αυτό έρχεται να προστεθεί μια γυναίκα απλή, αλλά ατίθαση, η Σονόκο, η οποία αφοσιώνεται στο να αγαπά και να βοηθά τον Δρ Ακάγκι.

ΧΛΙΑΡΟ ΝΕΡΟ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΗΝ

ΚΟΚΚΙΝΗ ΓΕΦΥΡΑ (2001)

ΑΚΑΪ ΧΑΣΙ ΝΟΣΙΤΑΝΟ ΝΟΥΡΟΥΙ ΜΙΖΟΥ

Σενάριο: Σοχέι Ιμαμούρα, Μοτοφούμι Τομικάουα, Νταϊσούκε Τένγκαν, από το μυθιστόρημα Χλιαρό νερό κάτω από την κόκκινη γέφυρα και το διήγημα «Κουζουκίρι» του Γιο Χενρί. **Ηθοποιοί:** Κότζι Γιακούσο, Μίσα Σιμίζου, Μπισούκο Μπάισο, Κάζουο Κιταμούρα. **Διάρκεια:** 119 λεπτά. **Έγχρωμη.**

Ο 40χρονος Γιοσούκε, πρώην στέλεχος σε εταιρεία, άνεργος εδώ και καιρό, μένει σε παραγκούπολη με τους άστεγους του Τόκιο, ενώ η γυναίκα του τον έχει εγκαταλείψει. Ένας γερο-ζητιάνος, ο Τάρο, του ζητά να βρει ένα χρυσό άγαλμα του Βούδα που έκρυψε πριν πολλά χρόνια σε άλλη πόλη, σ' ένα σπίτι κοντά σε μια κόκκινη γέφυρα. Όταν ο Τάρο πεθαίνει, ο Γιοσούκε αναζητά την κρυφώνα στη χερσόνησο του Νότο, βρίσκει το σπίτι και γνωρίζει τους ιδιοκτήτες του: είναι η νεαρή Σαέκο, η οποία εκφράζει αμέσως την ερωτική της έλξη προς αυτόν. Ο Γιοσούκε ανακαλύπτει ότι η Σαέκο είναι κλεπτομανής, μόνο που, όταν κλέβει, ένας μικρός πίδακας νερού αναβλύζει, ανεξήγητα, από το σώμα της. Το ίδιο φαινόμενο, αλλά σε πολύ μεγαλύτερη έκταση, συμβαίνει την ώρα του οργασμού, όταν κάνουν έρωτα.

Μια μέρα σ' ένα πλοίο

59. mostra
internazionale
d'arte
cinematografica

59ο Φεστιβάλ Βενετίας

τα φεστιβάλ
του κόσμου

Επιμέλεια: Χρήστος Καλλίσης
tsigaras@otenet.gr

Το πλοίο της γραμμής Πάτρα-Κέρκυρα-Ηγουμενίτσα-Βενετία μια μέρα πριν την έναρξη της 59ης Μόστρα είναι γεμάτο επιβάτες κυρίως βορειοευρωπαίους οι οποίοι επιστρέφουν από τις διακοπές τους. Στην Ελλάδα ή στην Τουρκία; Κάπου στα ανοιχτά της Αδριατικής από τα λίγα εναπομείναντα μέρη – για πόσο ακόμη; - όπου τα κινητά δεν έχουν σήμα ο ουρανός είναι συννεφιασμένος, ωστόσο η θερμοκρασία εντός του πλοίου είναι χαμηλότερη από την εξωτερική. Στο τέλος του προορισμού μας το θέρετρο της Βενετίας, Λίντο αναμένεται να είναι γεμάτο από κόσμο που με γιορταστικό τρόπο υποδέχεται τη νέα παγκόσμια κινηματογραφική παραγωγή.

Μπορούν τα φεστιβάλ να γλιτώσουν από την παγίδα της επανάληψης; Μόλις δύο χρόνια μετά την παρουσία της Γκονγκ Λι ως προέδρου της κριτικής επιτροπής του Βερολίνου η ίδια είναι πρόεδρος στη φετινή Μόστρα. Η καλή κινέζα ηθοποιός μαζί με τα λοιπά μέλη της κριτικής επιτροπής έχει να διαλέξει ανάμεσα σε ταινίες από τις ΗΠΑ: τη *Frida* της Τζούλι Τέϊμπαρ, επίσημη ταινία έναρξης του Φεστιβάλ, η οποία παρουσιάζει το πορτρέτο της μεξικανίδας ζωγράφου Φρίντα Κάλο, την ταινία του Σαμ Μέντες (*Road to Perdition*) όπου πρωταγωνιστούν οι Τομ Χανκς, Πωλ Νιούμαν, Τζουντ Λόου και Τζένιφερ Τζέησον Λη και η ταινία του Τοντ Χέινς (*Far From Heaven*) με τους Τζούλιαν Μουρ και Ντένις Κουέιντ. Ο Πήτερ Μιούλντν σκωτσέζος ηθοποιός-έχει συνεργαστεί με τον Κεν Λούτς- σκηνοθετεί τη δεύτερη του ταινία *The Magdalene Sisters*. Ο επίσης ηθοποιός από την Ιταλία Μικέλε Πλασίντο συμμετέχει με ταινία του στο διαγωνιστικό, δίπλα στον συμπατριώτη του Ντανιέλε Βικάρι. Τρίτη ιταλική συμμετοχή είναι η ταινία του Πιερτζιόρτζιο Γκέη. Από τη Γαλλία συμμετέχει με ταινία του ο Μισέλ Ντεβίλ και ο Πατρίκ Λεκόντ ενώ συμπαραγωγή Γαλλίας, Ισπανίας και Καναδά σε σκηνοθεσία Τόνυ Μάροαλ έφερε κοντά στην Κατρίν Ντενέβ τον Γουίλιαμ Χάρτ. Ο Στήβεν Φρήαρς συμμετέχει με το *Dirty Pretty Things*. Ο ανερχόμενος γερμανικός κινηματογράφος εκπροσωπείται από τον Βίλφρεντ Μπόνενγκελ. Συμπαραγωγή Γερμανίας, Γαλλίας, Ισπανίας, Ιταλίας και Σουηδίας είναι το *Bear's Kiss* του ρώσου Σεργκέϊ Μποντρόφ.

Άλλη συμπαραγωγή μεταξύ Καναδά, Γερμανίας και Πολωνίας είναι η ταινία της Ανιέσκα Χόλαντ *Julie Walking Home*. Ανεξάρτητοι σκηνοθέτες πετυχαίνοντας συμπαραγωγές μεταξύ διαφορετικών κρατών καταφέρνουν να υλοποιήσουν τα οράματά τους. Η πορταγαλίδα Φλόρα Γκόμεζ υποστηρίχτηκε οικονομικά από τη χώρα της, τη Γαλλία και το Λουξεμβούργο. Από την Αυστραλία διαγωνίζεται για το Χρυσό Λιοντάρι ο Ρολφ ντε Χερ, από τη Ρωσία ο Αντρέι Κοντσαλόφσκι ενώ μικρές σε αριθμό είναι οι συμμετοχές από την Ασία: από την Ιαπωνία ο Τακέσι Κιτάνο, από την Κορέα ο Λη Τσαν Ντονγκ και από την Ταϊβάν η ταινία του Τσαν Τσο Χι *The best of Times*.

Διευθυντές έρχονται, διευθυντές φεύγουν.

Οι καλές δημόσιες σχέσεις είναι προϋπόθεση για την καλή λειτουργία ενός φεστιβάλ. Ένα νέο τμήμα εισήγαγε ο νέος διευθυντής της Μόστρα Μόρις ντε Χάντελν, παλιός διευθυντής της Μπερλινάλε. Το τμήμα «Ενάντια στο Ρεύμα» έρχεται να αντικαταστήσει τις καινοτομίες που έκανε πέρσι και πρόπερσι ο τότε νέος διευθυντής της Μόστρα, Αλμπέρτο Μπαρμπέρα. Όπως είχε διαφανεί από την περσινή χρονιά, ο Αλμπέρτο Μπαρμπέρα είχε έρθει σε αντιπαράθεση με την νεοσύστατη τότε κυβέρνηση Μπερλουσκόνι, το μέλλον του θα ήταν αβέβαιο. Αξίζει να θυμόμαστε πως πίσω από ένα κινηματογραφικό Φεστιβάλ το οποίο υποστηρίζεται από το Υπουργείο Πολιτισμού μιας χώρας υπάρχουν και οι προτιμήσεις της εκάστοτε κυβέρνησης. Στην περίπτωση του Φεστιβάλ Βενετίας ο Αλμπέρτο Μπαρμπέρα τόλμησε να εκδηλώσει την επιθυμία να συμπεριλάβει στο επίσημο πρόγραμμα της περσινής Μόστρα ένα ντοκιμαντέρ με θέμα τα οικονομικά σκάνδαλα στα οποία ήταν μπλεγμένες οι επιχειρήσεις του Μπερλουσκόνι. Έτσι φέτος καλλιτεχνικός διευθυντής του Φεστιβάλ είναι ο Μόρις ντε Χάντελν, πρώην διευθυντής του Φεστιβάλ Βερολίνου για περίπου μια 20ετία. Ξαφνικά το 2001 μόλις ένα χρόνο μετά την μετακόμιση της Μπερλινάλε στη ολοκαίνουρια Πότσαντμπερ Πλάτς ο Ντε Χάντελν απομακρύνθηκε από τη θέση του τότε καλλιτεχνικού διευθυντή, πιθανότατα για λόγους ανανέωσης του θεσμού. Ωστόσο η παρουσία φέτος του Ντε Χάντελν ως καλλιτεχνικού

διευθυντή της Μόστρα είναι όπως ακούγεται μια λύση ανάγκης και θα είναι μονάχα για φέτος. Αξίζει επίσης να θυμόμαστε την προσπάθεια για αλλαγή κατεύθυνσης προς τους νέους δημιουργούς και ανανέωσης της Μόστρα που είχε καταβάλει ο Αλμπέρτο Μπαρμπέρα προσθέτοντας νέα βραβεία όπως το Χρυσό Λέοντα για πρωτοεμφανιζόμενο σκηνοθέτη. Φέτος μεταξύ των καινοτομιών του Ντε Χάντελν είναι το τμήμα «Ενάντια στο ρεύμα» στο οποίο παρουσιάζονται οι τελευταίες δουλιές των Φρουίτ Τσαν, Λάρυ Κλαρκ, Κλερ Ντενί, Ρεϊμοντ Ντεπαρντόν, Λούκας Μόντισον, Αρτούρο Ριστάιν, Στήβεν Σόντερπεργκ, Σίνια Τσουκαμότο και Ροβήρου Μανθούλη. Ανάμεσα στους απόντες θαμώνες της Μόστρα τα τελευταία χρόνια θα είναι ο Γούντν Άλνεν, ο οποίος προτίμησε να ανταποδώσει την καλή υποδοχή που επιφυλάσσει το γαλλικό κοινό στις ταινίες του και να τιμήσει με την παρουσία τη δική του και της ταινίας του, τις Κάννες. Τα φώτα της δημοσιότητας στη Μόστρα είναι στραμμένα στην ταινία του γιου της Σοφία Λόρεν, Εντουάρντο Πόντι στην οποία συμμετέχει η ιταλίδα ντίβα. Γεγονός είναι επίσης η πρώτη σκηνοθετική προσπάθεια του Τζόν Μάιλκοβιτς με το *Dancer Upstairs*. Παρόντες επίσης με νέες ταινίες εκτός συναγωνισμού θα είναι οι Κλιντ Ισγουντ και Κάθριν Μπίγκελντ. Μετά το *10 minutes older*, μια δουλειά συνεργασίας διαφορετικών σκηνοθετών που παρουσιάστηκε στις Κάννες, συμπληρωματικό του μέρους *10 minutes older: the cello*, προβάλλεται στη Μόστρα όπου συναντιούνται σκηνοθέτες όπως Μπερνάρντο Μπερτολούτσι, Ζαν Λυκ Γκοντάρ, Μάικ Φίγκις, Κλερ Ντενί.

Θα τιμηθούν οι σκηνοθέτες Ντίνο Ριζι και Νίκος Παπαπατάκης με την προβολή της ταινίας του δεύτερου *Η Άβυσσος*. Τέλος για ανακάλυψη νέων δημιουργών και ύφους κινηματογράφησης υπάρχει το τμήμα «Nuovi Territori» και η «Εβδομάδα της Κριτικής».

Έλεγχος συνειδήσεως

«είναι μεσάνυχτα, μεσάνυχτα, άνθρωποι! / κι ύστερα μία κι ύστερα δύο / και πρέπει ν' αντισταθείς τουλάχιστον μέχρι την τρίτη ώρα, / όπου μια λάμψη φωτεινή διεισδύει από κλαδί σε κλαδί / ή κόβει τη θωριά του σκοτεινού ουρανοξύστη / του ακίνητου ταιμεντένιου πτώματος /» από το ποίημα του Νταβίντ Μαρία Τουρόλντο, Έλεγχος Συνειδήσεως. Σχεδόν ένα χρόνο μετά την 11η Σεπτεμβρίου στις 6 του Σεπτεμβρίου θα προβληθεί η δουλειά συνεργασίας με θέμα τα γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου 2001 στη Νέα Υόρκη όπου 11 σκηνοθέτες ο καθένας σε χρόνο 11 λεπτών και 9 δευτερολέπτων καταθέτουν την οπτικοακουστική τους αντίδραση στο γεγονός που σημάδεψε το ξεκίνημα του νέου αιώνα.

cine news

από την Τζένη Παυλίδου

Ο Μάρβιν Σκορσέζε ανέλαβε

συμπαραγωγός της ταινίας του Άλεξάντερ Σοκούροφ, με τίτλο *Waterloo*.

Κινηματογραφημένη με μεγάλα μονοπλάνα, η ταινία εξελίσσεται στο μουσείο «Ερμιτάζ» της Μόσχας και αφηγείται μέσα από ζωγραφικούς καμβάδες την ιστορία του κόσμου.

Αγαπημένος των ριμέικ

πάει να γίνει ο σκηνοθέτης Αλεχάνδρο Αμεναμπάρ. Έτσι μετά το *Vanilla Sky* του Κάμερον Κρόου, και ο Τζιμ Σέρνταν σχεδιάζει να δώσει τη δική του εκδοχή στο φιλμ *Thesis* που το 1996 χάρισε στον Ισπανό δημιουργό 8 βραβεία «Goya». Το ορίτζιναλ φιλμ είναι ένα θρίλερ που παρακολουθεί την κατάδυση μιας σπουδαστριάς στον κόσμο του ασδομαζοχιστικού κινηματογράφου, με αφορμή μια διπλωματική της εργασία με θέμα τη βία. Αυτό τον καιρό ο Σέρνταν διεκδικεί τα σεναριακά δικαιώματα.

Ο Χιλανός Λουί Σεπούλβεδα ετοιμάζεται

να κάνει το σκηνοθετικό του ντεμπούτο με την ταινία *Nowhere*, ένα δράμα με φόντο τη δεκαετία του '60 για τη δικτατορία του Πινοσέτ. Τα γυρίσματα θα γίνουν σε Αργεντινή και Ισπανία με πρωταγωνιστή τον Χάρβεϊ Καϊτέλ. Μέχρι σήμερα ξέραμε ηθοποιούς που περνούσαν πίσω από την κάμερα. Τώρα θα γνωρίσουμε ως κινηματογραφιστή και έναν λογοτέχνη.

Δώρο του Ουρανού

τιτλοφορείται το δεύτερο φιλμ του Ισραηλινού Ντόνερ Κοσσαβίλι που η πρώτη του ταινία *Γάμος με Προξενιά* κέρδισε πολλή βραβεία στο περσινό Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης. Πρόκειται για μια μεταφυσική κωμωδία με διαβρωτικό χιούμορ γυρισμένη στο Ισραήλ.

Δύο κινηματογραφικά πρότζεκτ

έχει στα σκαριά αυτό τον καιρό ο Πέδρο Αλμοδοβάρ. Το *La mala Education* είναι μια αυτοβιογραφική ιστορία με την οποία το τρομερό παιδί του ισπανικού σινεμά επιστρέφει στην παιδική του ηλικία, μιλώντας για την ανατροφή του σε ένα αυστηρό καθολικό σχολείο τη δεκαετία του '60. Παράλληλα προχωράει στην παραγωγή του φουτουριστικού φιλμ νουάρ *Tarantula*. Το φιλμ που βασίζεται σε ένα γαλλικό βιβλίο αναφέρεται σε ένα πλαστικό χειρούργο ο οποίος εκδικείται τον βιασμό της κόρης του, επιβάλλοντας στον βιαστή της αλλαγή εγχείρησης φύλου. Στην ταινία, ο Αλμοδοβάρ ξανασυναντάει τον Αντόνιο Μπαντέρας, 12 χρόνια μετά το *Δέσε Με*, και την Πενέλοπε Κρουζ. Ένα άλλο σχέδιο που αναβάλλει διαρκώς είναι λίγες η κινηματογραφική

μεταφορά του σκληρού αστυνομικού μυθιστορήματος του Πήτερ Ντέξτερ, με τίτλο *The Paperboy* ενώ κάτι έχει ακουστεί και για μια κωμωδία με τίτλο *Women and Airports*.

Μετά τους τέσσερις «Μεγαλέξανδρους»

που ετοιμάζονται από το Χόλιγουντ, έρωτα με την ελληνική ιστορία απέκτησε και ο Βόλφγκανγκ Πήτερσεν. Ο σκηνοθέτης της *Απόλυτης Καταιγίδας* θα μεταφέρει στη μεγάλη οθόνη την *Ιλιάδα* του Ομήρου, για λογαριασμό της «Warner Bros» και της «Village Roadshow Pictures». Ο Τρωικός Πόλεμος του Πήτερσεν θα διεξαχθεί σε τοποθεσίες σε Αγγλία, Μάλτα και Μαρόκο όπου και θα ξεκινήσουν τα γυρίσματα την άνοιξη. Αναμένεται έπος βαρύγδουπο και γεμάτο ιστορικές ανακρίβειες.

ΕΦΕΥΡΕΤΕΣ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΙ

RENAULT VELSATIS 2.0 lt Turbo - 165 hp

Ονειρεύεστε μια ζωή διαφορετική. Διαφορετική στη σκέψη, στο σχεδιασμό, στη φιλοσοφία. Να εμπνέει και να προκαλεί με τη μοναδικότητά της. Renault Velsatis. Αισθανθείτε την αθόρυβη δύναμη του προηγμένου δίλιτρου Turbo Twin Scroll κινητήρα και απολαύστε ένα άλλο τρόπο οδήγησης με το νέο κιβώτιο ταχυτήτων 6 σχέσεων και τη μοναδική ασφάλεια Renault : Σύστημα Ολοκληρωμένης Προστασίας SRP, 8 αερόσακοι, ABS με EBV και AFU, ESP και ASR. Απολαύστε πολυτέλεια άλλου επιπέδου. Renault Velsatis. Ζήστε διαφορετικά.

www.renault.gr

ΟΛΟΙ ΟΝΕΙΡΕΥΟΝΤΑΙ
ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΖΩΗ.

ΜΕΡΙΚΟΙ ΤΗ ΖΟΥΝ.

Η Renault συνιστά **elf**

elf

ΓΡΑΜΜΗ VELSATIS
ΤΗΛ.: 0800 11 88 800

ΠΡΩΤΟΠΟΡΙΑΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ RENAULT ASSISTANCE
ΤΗΛ.: 010 9484272

Εκπομπές CO₂ (g/km) 225, κατανάλωση (lt/100 km) εντός πόλης 12,6, εκτός πόλης 7,6, μέσος κύκλος 9,4